Bat. Gen.
VI
346
74.

HOOFDSTUK F.

VERZAMELING VAN VOORSCHRIFTEN TEN DIENSTE VAN HAVENMEESTERS EN ALS ZOODANIG FUNCTIONEERENDE AMBTENAREN.

BUSKRUIT EN WAPENEN.
ONTPLOFBARE STOFFEN.
ONTVLAMBARE OLIËN.
STEENKOLEN.
KOPEREN DUITEN.
OPIUM.

BATAVIA
LANDSDRUKKERIJ
1906.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

VI, 346a

HOOFDSTUK F.

VERZAMELING VAN VOORSCHRIFTEN TEN DIENSTE VAN HAVENMEESTERS EN ALS ZOODANIG FUNGEERENDE AMBTENAREN.

BUSKRUIT EN WAPENEN.
ONTPLOFBARE STOFFEN.
ONTVLAMBARE OLIËN.
STEENKOLEN.
KOPEREN DUITEN.
OPIUM.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.
Tanggal : 01-07-2010
Nomor Induk : 1102/PN-MUSEUM/10
BIB - ID : 0010-31322160
ITEM - ID : 620070112
Asal : Museum Pusat

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Fa. Buskruit en wapenen.

Fa. I, (b). Fa. II. F. VI, (c). **I. (a). Tijdelijk verbod van den in- en uitvoer en het binnenlandsch vervoer van vuurwapenen, buskruit en verder oorlogsmaterieel overal in Nederlandsch-Indië. (St. 1876 no. 302). (Zie ook Bijbladen nos. 3221, 5507 en 6109).**

Fa. III, (g). (h), VI (d). **Artikel 1.** De in- en uitvoer en het binnenlandsch vervoer van vuurwapenen, buskruit en verder oorlogsmaterieel, anders dan ten behoeve van den Lande, is behoudens het bepaalde in art. 2 tijdelijk in geheel Nederlandsch-Indië verboden, op straffe eener boete van *f* 100 tot *f* 1000, benevens verbeurdverklaring van de in strijd met dit verbod in- en uitgevoerde dan wel binnen 's lands vervoerde vuurwapenen, buskruit en verder oorlogsmaterieel, zoomede van het schip, vaartuig of ander vervoermiddel, waarmede de in- of uitvoer dan wel het binnenlandsch vervoer heeft plaats gehad.

Artikel 2. De hoofden van gewestelijk bestuur zijn bevoegd te hunner beoordeeling vergunning te verleenen tot in-, uit- en vervoer binnen hun gewest van de wapenen en het buskruit, opgenoemd in Nr 1, 2, 3 en 4 van art. 8, Staatsblad 1874 Nr 266, zoomede van vuurwapenen en buskruit ten behoeve van ondernemingen van landbouw en nijverheid.

Fa. II, art. 8.

(*b*) Bij Sb. 1879 Nr 217 zijn de bepalingen van Sb. 1876 Nr 302 buiten werking gesteld voor zooveel betreft het gouvernement Atjeh en Onderhoorigheden. Voor dit gewest zijn bij eerstgenoemd Staatsblad andere bepalingen vastgesteld. Sb. 1879 Nr 217 werd nog gewijzigd bij Sb. 1887 Nr 52 en 1890 Nr 238.

Fa. I., III, (e) (f). **II. (a). Reglement op den invoer, den verkoop en het bezit van vuurwapenen en buskruit in Nederlandsch-Indië. (Sb. 1828 no. 58, 1874 no. 266).**

Fa. VI, (d). **Artikel 1.** Het is aan geen gezaghebber over eenig schip of vaartuig, eenig ander schietgeweer of buskruit aan boord hebbende, dan tot de uitrusting van zijn onderhebbend vaartuig kan geacht worden noodig te zijn, geoorloofd, de havens of reeden van Nederlandsch-Indië aan te doen, ten ware door nooddwang of verkenning daartoe gedwongen zijnde.

Van dit verbod zijn alleen uitgezonderd schepen en vaartuigen, welke schietgeweer, buskruit of andere oorlogsbehoeften, voor rekening van den Lande aanbrengen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 2. Schepen of vaartuigen, die feitelijk betrapt worden op het verkoopen of invoeren van schietgeweer en buskruit in de havens, op de reeden, of op de kust, zullen niet alleen het aangehaalde verbeuren, maar bovendien nog eene boete van viermaal de waarde, echter niet te boven gaande een som van tien duizend gulden. Deze boete zal bij wanbetaling van den gezagvoerder of de agenten van het schip, op schip en lading worden verhaald. Al het schietgeweer en buskruit, dat verder in zoodanige schepen of vaartuigen wordt gevon-
Fa. III, (c). den, zal almede worden verbeurd verklaard.

Bs. I, art, 16 **Artikel 3.** Wanneer echter eenig schip of vaartuig, onbekend met de wetten dezer landen, eenige reede of haven van Java of Madura mocht binnen loopen, aan boord hebbende meerder schietgeweer of buskruit, dan voor de uitrusting kan geacht worden te behooren, zal de havenmeester daarvan onverwijld rechtstreeks kennis geven aan den Gou-
Fa. II, (b). verneur-Generaal, met verzoek om orders; inmiddels de noodige middelen van voorzorg nemende en het stipste toezicht uitoefenende, ten einde voor te komen, dat van zoodanig vaartuig eenig schietgeweer of buskruit worde geland.

Een zoodanig vaartuig de reede of haven van een der buiten-établissementen aandoende, zal de havenmeester, of als zoodanig fungeerend ambtenaar, bovenstaande kennisgave en verzoek richten aan den Gouverneur of hoogste plaatselijke autoriteit van dat établissement.

De havenmeester order bekomende, om het schip te doen vertrekken, zal daarvan dadelijk kennis geven aan den gezagvoerder, die als dan verplicht zal zijn terstond de reede te verlaten.

Indien er termen mochten bestaan, om een zoodanig vaartuig van zeerooverij of andere kwade oogmerken verdacht te houden, zal hetzelve aangehouden en de zaak ter kennis gebracht worden van den plaatselijken officier van justitie, ten einde zijn ambt en plicht waar te nemen.

Artikel 4. Indien zoodanig schip of vaartuig, zoomede alle uit nood binnenvallende schepen of vaartuigen, ververschingen of provisiën benoodigd zijn, zullen zij dezelve onder de noodige surveillance vermogen in te nemen.

Artikel 5. Schepen of vaartuigen, in het voorgaande artikel vermeld, eenige reparatiën moetende ondergaan, zal de gezaghebber de vergunning daartoe aan de eerste plaatselijke civiele autoriteit moeten verzoeken, tevens onder aanbod van eede, de hoeveelheid en soort van schietgeweer en buskruit aan boord van zijn schip of vaartuig opgevende.

Artikel 6. Na dit verlof te hebben bekomen, zal de eerste plaatselijke civiele autoriteit, zooveel noodig met overleg van

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

het Militair Departement, zorgen dat het schietgeweer en buskruit onder behoorlijk toezicht worde gelost, in een daarvoor geschikt Lands lokaal opgeslagen, en wederom aan boord bezorgd worde, alles voor rekening en risico van de belanghebbenden.

Artikel 7. In zelver voege zal worden gehandeld in zoodanige gevallen, wanneer de Gouverneur-Generaal, van eenig schip of vaartuig, schietgeweer of buskruit aan boord hebbende voor vreemde havens bestemd, mocht hebben toegestaan, de overige lading geheel of gedeeltelijk te lossen en andere waren of koopmanschappen daarvoor in te nemen, zullen deze vergunning echter niet, dan uit aanmerking van bijzondere omstandigheden worden verleend.

Fs. I, art. 2. Fs. III, (a),(g),(h). **Artikel 8.** Onder de wapenen en het buskruit, waarvan de invoer bij deze is verboden, zijn niet begrepen:

1°. geweren, die volgens factuur of, deze ontbrekende of niet aannemelijk voorkomende, volgens taxatie eene hoogere waarde bezitten dan *f* 50.—;

2°. pistolen, die volgens factuur of, deze ontbrekende of niet aannemelijk voorkomende, volgens taxatie eene hoogere waarde hebben dan *f* 25.—;

3°. de bij achterlaadwapenen behoorende patronen;

4°. zoogenaamd crepékruit, gesloten in blikken bussen, niet meer inhoudende dan 1 kilogram.

In den toegelaten invoer zijn niet begrepen, deelen van geweren of pistolen. (Sb. 1874 N° 266).

Artikel 9. Indien de ter invoer aangebrachte geweren, pistolen en buskruit niet voldoen aan de eischen gesteld in het voorgaande artikel, en de eerstaanwezende ambtenaar van de in- en uitvoerrechten, van wiens beslissing bij den Directeur van Financiën in hooger beroep kan worden genomen, geen opzet te fraude aanwezig acht, blijven zij onder bewaring van den ontvanger dier middelen, tot het vertrek van het schip of vaartuig, dat ze heeft aangebracht, om daarmede weder te worden uitgevoerd.

Wanneer de beslissing van den eerstaanwezenden ambtenaar of, ingeval van appèl, die van den Directeur van Financiën, niet zóó tijdig is genomen, dat de uitvoer met het in het vorig lid bedoelde schip mogelijk is, geschiedt de uitvoer, binnen één maand na de beslissing, met een schip of vaartuig, varende onder dezelfde vlag als het eerstbedoelde. Bij overschrijding van dien termijn vervallen de goederen aan den Lande.

De directeur van financiën is bevoegd in bijzondere gevallen dien termijn te verlengen, of uitvoer met een schip, varende onder andere vlag te vergunnen.

Artikel 10. (Ingetrokken bij Sb. 1874 N° 266).

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 11. De verkoop van schietgeweer of buskruit, met uitzondering der wapenen en van het kruit bij artikel 8 vermeld, is aan een ieder uitdrukkelijk verboden, op straffe van verbeurdverklaring van hetgeen verkocht zal zijn, en van eene boete niet te boven gaande de som van *f* 1000.

Artikel 12. Geen geschut zal mogen worden verkocht, zonder vooraf bekomen toestemming van de plaatselijke autoriteit, welke in het verleenen van dezelve met omzichtigheid zal te werk gaan.

Fa. III, (i),(j),(k). **Artikel 13.** Een ieder, aan wien het houden van schietgeweer volgens de bepaling bij artikel 14 voorkomende, is toegestaan, hetzelve, alsmede buskruit verlangende te bekomen, en eigenaren, reeders of voerders van schepen tot uitrusting van dezelve wapenen en oorlogsbehoeften benoodigd hebbende, zullen zich ter erlanging daarvan vervoegen bij de plaatselijke autoriteiten, die dezelve zullen kunnen afstaan tegen billijke Fa. III, (i). prijzen.

Het zal bovendien een ieder vrij staan, geschut, schietgeweren en buskruit tot de wapening van eenig vaartuig behoord hebbende, hetzij voor eigen rekening of na verkoop op eenen anderen bodem te doen overbrengen, mits daarvan aangifte doende bij het plaatselijk bestuur.

Fa. III, (a). **Artikel 14.** Ter voorkoming van het misbruik, hetwelk van schietgeweer kan worden gemaakt, zal het bezit daarvan aan niemand vrijstaan, die daartoe niet een schriftelijk verlof van de plaatselijke autoriteit zal hebben bekomen; van deze bepaling worden echter uitgezonderd Europeanen en derzelver afstammelingen en alle beambten, geene uitgezonderd, die van akten van aanstelling zijn voorzien. Wanneer iemand, niet in deze uitzonderingen vallende, bevonden wordt, zonder schriftelijk verlof van de plaatselijke autoriteit, in het bezit van schietgeweer te zijn, zal hetzelve worden aangehouden en verbeurd verklaard, en de houder bovendien verbeuren eene boete van *f* 25.— of bij onvermogen om die te voldoen, gestraft worden met gevangenis voor één maand.

Fa. III, (b). **Artikel 15.** De boeten en confiscatiën, in dit Reglement vermeld, zullen worden genoten:

Voor twee zesden door den Lande;
„ een zesde door den officier, die de calange doet (officier van Politie).
„ een zesde door den officier, die de calange voor de rechtbank vervolgt, (Officier van Justitie).
„ twee zesden door den aanbrenger.

Artikel 16. De consent-biljetten tot het houden van schiet-

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

geweer zullen om niet worden afgegeven en telken jare vernieuwd.

Fa. II. art. 3. (*b*) Missive 1ste Gouvernements Secretaris, ddo. 22 December 1898 No. 3023. (extract uit „—").

De door U.H.Ed.G., bij missive van 24 Oct. jl. No. 10836, aan het oordeel der Regeering onderworpen vraag of de eerste twee alinea's van art. 3 van het reglement op den invoer, den verkoop en het bezit van vuurwapenen en buskruit (Staatsblad 1828 No. 58) door het bepaalde bij art. 16 der krachtens art. 2 sub II der ordonnantie van 17 April 1885 (Sb. No. 87) vastgestelde „Algemeene Instructie voor de Havenmeesters in Nederlandsch-Indië" al dan niet als ingetrokken moeten worden beschouwd, behoort naar de meening van den Gouverneur-Generaal in ontkennenden zin te worden beantwoord.

Artikel 3 van Sb. 1828 No. 58 handelt bepaaldelijk over schepen of vaartuigen, welke uit onbekendheid met de wettelijke bepalingen in strijd met het verbod van art. 1 van dat Staatsblad eenige haven of reede aandoen met meerder schietgeweer of buskruit aan boord dan voor de uitrusting noodig wordt geacht. Beoogt art. 16 der Instructie om den havenmeester voor te schrijven, wat door hem in ieder geval, zoowel ten aanzien van schepen of vaartuigen die bepaaldelijk met het oogmerk om in de verboden artikelen handel te drijven, deze aanvoeren, als ten aanzien van die in art. 3 voornoemd bedoeld, moet worden verricht om de ontscheping van de verboden artikelen te beletten, voor deze laatste schepen in het bijzonder legt meergemeld art. 3 den havenmeester bovendien nog de verplichting op om, klaarblijkelijk ter voorkoming van politieke verwikkelingen, aan de daar bedoelde autoriteiten van het geval kennis te geven en van deze nadere orders af te wachten. Deze verplichting moet naar het Zijner Excellentie voorkomt, worden geacht nog naast die van art. 16 der Instructie te bestaan.

(*c*) Bij Sb. 1900 No. 179 zijn voor het Gouvernement Atjeh en Onderhoorigheden bijzondere bepalingen omtrent het bezit van vuurwapenen, buskruit en ammunitie vastgesteld met intrekking van Sb. 1882 No. 215 en in afwijking van de artikelen 8, 11 en 14 in het Reglement opgenomen onder (*a*).

Fa. II. art. 8 en 14. **III. (*a*). Bij Sb. 1830 no. 11.**

zijn de art. 8 en 14 van Sb. 1828 No. 58 gewijzigd en aangevuld. Genoemd Sb. 1830 No. 11 verscherpt de bepalingen betreffende het bezit, den verkoop en de wijze van verkoop en de wijze van verpakking van crepée of jachtkruit aan den

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

wal; de voorschriften van Sb. 1830 Nº 11 worden daarom in deze „Verzameling" niet opgenomen. (Red.).

Fa. II, art. 15. (*b*) Bij Sb. 1834 Nº 44 is het bepaalde bij art. 15 van Sb. 1828 Nº 58 gewijzigd. Genoemd Sb. 1834 Nº 44 bepaalt hoe gehandeld zal worden met de waarde van verbeurd verklaarde ammunitie en wapenen, indien deze contrabande is achterhaald door tusschenkomst van de recherche der inkomende en uitgaande rechten.

Fa III,(*d*). (*c*) Sb. 1834 Nº 18 bepaalt dat aangehaalde en vervolgens verbeurd verklaarde wapenen en buskruit, met uitzondering echter van jachtkruit en wapenen van kunst en weelde niet publiek zullen worden verkocht, maar door het Gouvernement tegen taxatie zullen overgenomen worden.

Verder wordt voorgeschreven hoe met de aldus overgenomene oorlogsbehoeften zal moeten worden gehandeld.

(*d*) Sb. 1887 Nº 110 geeft voorschriften omtrent de overneming en verdere wijze van behandeling van verbeurdverklaarde wapenen en buskruit bedoeld bij Sb. 1834 Nº 18.

Fa. II. (*e*) Bij Sb. 1836 Nº 47 zijn strafbepalingen vastgesteld wegens overtreding van het verbod tegen den invoer, verkoop en het bezit van schietgeweer en buskruit.

Fa. II. (*f*) Sb. 1870 Nº 21 machtigt den Gouverneur-Generaal om telkens wanneer dit in 's lands belang moet worden geacht en voorzoover zulks met de openbare veiligheid vereenigbaar is, af te wijken van het reglement op den invoer, den verkoop en het bezit van vuurwapenen en buskruit.

Fa. I, II, art. 8. (*g*) Bb. 3091. Krissen en sewa's (dolken) moeten beschouwd worden te zijn oorlogsmaterieel.

Idem. (*h*) Bb. 4160. Kamerbuksen, zoogenaamde flobertgeweren en pistolen, sarbacannes en dergelijk schietgeweer behooren niet te worden beschouwd als vuurwapenen vallende onder de in Sb. 1876 Nº 302 opgenomen verbodsbepalingen op den invoer. Bijblad Nº 5666 licht nader toe, dat onder genoemde flaubertgeweren enz. alleen die schietgereedschappen worden verstaan, welke een evenschuldig karakter dragen als en dus niet veel meer effect sorteeren dan een gewone kamerbuks of een gewoon blaasstokgeweer en bij Bijblad 5916 wordt met terugneming v.z.n. van vroegere instructies bepaald, dat slechts *a.* gladloops windbuksen, *b.* eenloopskamerbuksen (gladloops) van hoogstens 2.5 KG., *c.* eenloopskamerbuksen (getrokken) van hoogstens 2 KG., *d.* dubbelloopskamerbuksen (gladloops) van hoogstens 3 KG., *e.* dubbelloopskamerbuksen (een of beide loopen getrokken) van hoogstens 2.5 KG. kunnen worden aangemerkt als vuurwapenen, welke niet vallen onder de in Sb. 1876 Nº 302 opgenomen verbodsbepalingen en derhalve zonder vergunning van bestuurswege mogen worden ingevoerd.

Fa. II. art. 13. (*i*) Sb. 1866 Nº 19 bepaalt dat met intrekking van alle daarmede strijdige voorschriften, uit 's Lands voorraad geen

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

verstrekkingen van buskruit aan particulieren meer mogen plaats hebben. Met afwijking in zoover van dit voorschrift is bij Sb. 1905 N° 276 bepaald, dat de Commandant van het Leger en Chef van het Departement van Oorlog bevoegd is tot het beschikken op aanvragen tot verstrekking van wapens en ammunitie aan andere Departementen enz. zoomede op aanvragen tot verstrekking van buskruit en ammunitie aan Inlandsche zelfbesturen, Hoofden en bevolking.

Fa. II, art 13. (*j*) B b. 3114 bepaalt dat voor zoover de voorraad strekt, op machtiging van den Gouverneur-Generaal, vuurwapenen uit 's Lands magazijnen kunnen verkregen worden door personen, die bewijzen daaraan dringend behoefte te hebben.

Idem. (*k*) B b. 5566 bepaalt, dat uit 's Landsvoorraad vuurwapenen en munitie aan schietvereenigingen, die als rechtspersoon zijn erkend kunnen verstrekt worden op daartoe door tusschenkomst van het betrokken Hoofd van Gewestelijk Bestuur en den Commandant van het Leger in te dienen verzoek.

IV. Bepalingen betrekkelijk het crepée of jachtkruit en het buskruit dat in de oorlogsmagazijnen te Amboina, Banda, Ternate, Padang, de voor den grooten handel opengestelde havens benoorden Padang, Muntok en de verschillende districtshoofdplaatsen in de Residentie Banka, te Bandjermasin en te Koepang in de oorlogsmagazijnen van die plaatsen behoort geborgen te worden. (Sb. 1857 n°. 64, 1861 n°. 116, 1863 n°. 108, 1866 n°. 96, 1873 n°. 158 en 1897 n°. 262).

Artikel 1. Gezaghebbers van vaartuigen, die naar aanleiding der in hoofde dezes aangehaalde bepalingen verlangen crepée- of jachtkruit en buskruit en ammunitie te lossen, geven hiervan kennis aan den havenmeester, welke ambtenaar daarvan mededeeling doet aan den plaatselijken artilleriekommandant.

Eveneens wordt gehandeld met opzicht tot crepée- of jachtkruit en buskruit, hetwelk door anderen voor berging wordt aangegeven.

Artikel 2. Bij het lossen worden steeds de noodige voorzichtigheidsmaatregelen in acht genomen.

Artikel 3. De magazijnmeester der artillerie mag geen crepée- of jachtkruit en buskruit of ammunitie in ontvangst nemen, of aan belanghebbenden afleveren, zonder schriftelijke vergunning van den havenmeester. Deze vergunning moet gespecificeerd vermelden de in ontvangst te nemen of af te leveren hoeveelheid crepée- of jachtkruit of buskruit, of ammunitie, de namen der eigenaren, de merken, die de eigenaar

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

verplicht zal zijn als herkenningsteeken op de emballage te stellen, en voor „fiat inname in, of afgifte uit, het buskruitmagazijn" door de ter plaatse aanwezige eerste militaire autoriteit onderteekend zijn.

Artikel 4. Bij regenachtig weder wordt geen crepée- of jachtkruit of buskruit of ammunitie gelost. Wanneer gedurende het lossen het weder verandert of ongunstig wordt, wordt het buskruitmagazijn gesloten en het lossen gestaakt.

Artikel 5. Door de zorg van den magazijnmeester der artillerie wordt een boek aangelegd, inhoudende de hoeveelheden gedeponeerde en weder afgehaalde buskruit-soorten en ammunitie, en waarin voor de verantwoording van het kruit voor elken particulier eene of meerdere bladzijden zijn aangewezen.

Alle ontvangsten en afleveringen worden daarin nauwkeurig aangeteekend, opdat uit dat boek te allen tijde de voorraad blijke, welke aan iederen particulier afzonderlijk toebehoort.

Artikel 6. De schriftelijke vergunningen, bedoeld bij artikel 3, strekken den magazijnmeester der artillerie tot bewijzen.

Artikel 7. De in ontvangstname of afgifte van crepée- of jachtkruit of buskruit of ammunitie, kan dagelijks, uitgezonderd op zon- en feestdagen, plaats hebben van des morgens 8 tot des namiddags 2 ure.

Artikel 8. Crepée- of jachtkruit of buskruit of ammunitie, waarvan de emballage niet in voldoenden staat verkeert, of niet voorzien is van merken als herkenningsteeken, ter beoordeeling van den plaatselijken artillerie-kommandant, wordt in het buskruitmagazijn niet opgenomen.

Geraakt de emballage van eenig geborgen crepée- of jachtkruit of buskruit of ammunitie in zoodanigen staat, dat dezelve voorziening vordert, dan wordt daarvan kennis gegeven aan den havenmeester, die den eigenaar daarmede in wetenschap stelt, ten einde daarin ten spoedigste te voorzien.

Blijft deze in gebreke hieraan gevolg te geven, dan geschiedt de herstelling voor zijne kosten.

Wanneer het gebrek van dien aard is, dat hetzelve aanleiding tot ongelukken kan geven, en niet onmiddelijk door den eigenaar van het kruit wordt hersteld, en nadat de noodzakelijkheid daartoe is verklaard aanwezig te zijn door eene door den magazijnmeester der artillerie aangevraagde en door de eerste civiele en eerste militaire overheden, in gemeenschappelijk overleg, benoemde commissie van deskundigen, is de

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA
PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

magazijnmeester der artillerie verplicht het kruit, ten overstaan van die commissie, onschadelijk te maken en op te ruimen.

De eigenaar heeft evenmin verhaal op het opgeruimde, als op het geborgen kruit, hetwelk bedorven is geworden door lekkaadjen als anderszins, dan wel door ontploffing weggeraakt is, tenzij hij bewijze, dat de schade moedwillig is veroorzaakt.

Artikel 9. Wanneer bij aanzienlijken aanvoer van kruit, het buskruitmagazijn geene bergruimte meer aanbiedt, wordt de havenmeester daarvan verwittigd, opdat het geven van machtiging tot het lossen van crepée- of jachtkruit en van buskruit en ammunitie tijdelijk worde gestaakt en de noodige maatregelen van voorziening kunnen worden genomen.

V. (*a*) **Sb. 1874 n. 18**

houdt bepalingen betrekkelijk den opslag van buskruit en ammunitie te Padang.

(*b*) Sb. 1873 N° 42 houdt bepalingen betreffende het crepée of jachtkruit, het buskruit en de ammunitie voor Biliton.

VI. (*a*) **Sb. 1858 N°. 63. Instructie voor den magazijnmeester en het beheer van het buskruitmagazijn voor particulieren en de Marine te Soerabaja.**

Artikel 2. De magazijnmeester zal in zijne betrekking .. .. ondergeschikt zijn aan den havenmeester te Soerabaja.

(Zie wijders de overige artikelen van vermelde instructie). De ordonnantie van Sb. 1904 N° 218 bij Sb. 1904 N° 219 toepasselijk verklaard voor zooveel het buskruit van particulieren betreft voor den Magazijnmeester en het beheer van het buskruitmagazijn voor particulieren en de Marine te Soerabaja. (Red.).

(*b*) Sb. 1858 N° 63 gewijzigd 1904 N° 218. Instructie voor den magazijnmeester en het beheer van het buskruitmagazijn voor particulieren te Batavia. (Bij Sb. 1864 N° 66 van toepassing verklaard voor Semarang en eveneens gewijzigd bij Sb. 1904 N° 219).

Artikel 1. De magazijnmeester is ondergeschikt aan den ontvanger der inkomende en uitgaande rechten.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 16. Evenmin mag eenig buskruit worden vervoerd, anders dan met voorkennis en geleide der politie.

Artikel 17. In geen geval mogen de prauwen met buskruit geladen, zich in de rivier ophouden; zoowel bij aanbreng als uitvoer van buskruit moeten zij onmiddellijk naar de bestemmingsplaats doorvaren, onder vertoon van eene duidelijke groote roode vlag, en met inachtneming van de noodige voorrechtigheidsmaatregelen; ingeval van verschil of onzekerheid volgens aanwijzing of ter beoordeeling van den Havenmeester of diens plaatsvervanger.

F°. I. (*a*) F°. I. (*c*) Bij Sb 1902 N° 235 zijn met aanvulling in zoover van de voorschriften in Sb. 1876 N° 302 en 1893 N° 234 bepalingen vastgesteld ten aanzien van het gebruik van het buskruitmagazijn voor particulieren te Makasser. Met het toezicht op het beheer is belast de Havenmeester aldaar.

Hem staat voor het directe beheer van het magazijn een Magazijnmeester ter zijde. Sb. 1902 N° 235 werd gewijzigd bij Sb. 1904 N° 3.

De Instructie voor den Magazijnmeester en het beheer van het buskruitmagazijn voor particulieren te Makasser vastgesteld bij Gouv. Besluit van 20 Juli 1854 N° 12 werd gewijzigd bij Sb. 1904 N° 4. Artikel 7 dier Instructie werd in algemeen verbindenden vorm afgekondigd bij Sb. 1903 N° 298 en de artikelen 9, 10, 13 en 16 bij Sb. 1902 N° 236 (gewijzigd bij Sb. 1904 N° 3).

(*d*) Sb. 1848 N° 44.

F°. I, art. 1, II art. 2. **Artikel 1.** Dat de aanvoer en opslag van vuurwapenen en buskruit in de entrepôts op Java, met bestemming tot wederuitvoer, wordt toegestaan en zulks ten aanzien van het buskruit, met inachtname van zoodanige voorzorgen en bepalingen, als daaromtrent door het bestuur zijn of zullen worden genomen.

Artikel 2. Enz.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

F^b. Ontplofbare stoffen.

F^b. II, III. I. F^a. VI(c). **Reglement op den invoer, het bezit den aanmaak, het vervoer en het gebruik van ontplofbare stoffen. (Sb. 1893 n°. 234 gewijzigd bij Sb. 1902 n°. 206).**

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1. (1) Voor den invoer, het bezit, den aanmaak, het vervoer en het gebruik in Nederlandsch-Indië van ontplofbare stoffen als: ontplofbare mengsels, die chloorzure of pikrinezure zouten bevatten, knalkwikzilver, dynamiet, lithofracteur enz. wordt vergunning vereischt op den voet van artikel 2 van dit Reglement.

(2) Zoodanige vergunning kan voor den invoer, het bezit, den aanmaak en het vervoer van:

nitroglycerine en alle andere ontplofbare nitroverbindingen in vloeibaren toestand, alsmede vloeibare mengsels, waarin dergelijke stoffen voorkomen;

niet-vloeibare mengsels van nitroglycerine of andere ontplofbare nitro-verbindingen met op zich zelf ontplofbare stoffen, als genitreerde cellulose, enz.;

slechts worden verleend door den Gouverneur-Generaal onder de door Hem noodig geachte bijzondere voorschriften en nadat de noodzakelijkheid om daarvan gebruik te maken, te Zijnen genoegen is aangetoond.

(3) Onder ontplofbare stoffen worden in dit Reglement niet gerekend buskruit, slaghoedjes en patronen voor vuurwapenen, zoomede vuurwerken.

(4) De Gouverneur-Generaal bepaalt zooveel noodig tot welke van de bij een der twee eerste alinea's van dit artikel genoemde rubrieken van ontplofbare stoffen, zullen worden gerangschikt ontplofbare stoffen, die hierboven niet speciaal genoemd zijn geworden.

(5) De bepalingen van dit Reglement zijn niet van toepassing op ontplofbare stoffen, bestemd voor 's Lands dienst, voor zoover die in eigen beheer ingevoerd, bezeten, aangemaakt, vervoerd of gebruikt worden, zullende daarvoor, voor zooveel noodig, nadere regelen door den Gouverneur-Generaal worden vastgesteld.

Artikel 2. (1) De vergunningen, bedoeld in de eerste alinea van artikel 1, worden afgegeven door de Hoofden van gewestelijk bestuur, voor zooveel het door hen bestuurde gewest betreft. Zij kunnen hunne bevoegdheid ten deze aan de onder hunne bevelen staande Hoofden van plaatselijk bestuur overdragen, mits niet verder dan voor ieders ressort.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(2) De vergunningen vermelden den naam van den persoon, aan wien ze worden verleend, den aard en de hoeveelheden der stoffen waarover ze loopen, de plaatsen van invoer, opslag, aanmaak, die waartusschen het vervoer zal geschieden, en die, waar het gebruik plaats vinden zal, zoomede het doel, waarvoor ze bestemd zijn.

(3) De autoriteit, die de vergunning verleent, kan daarin bijzondere voorschriften opnemen, voor zoover die, te harer beoordeeling, in het belang der openbare veiligheid worden gevorderd.

(4) Zij is mede bevoegd de vergunning te wijzigen of in te trekken, zonder dat door belanghebbenden daaraan ooit eenige aanspraak op vergoeding wegens geleden schade of wegens winstderving kan worden ontleend.

Artikel 3. (1) Invoer, bezit, aanmaak, vervoer of gebruik van ontplofbare stoffen zonder de vergunning bedoeld bij artikel 1 van dit Reglement wordt gestraft, behalve met verbeurdverklaring dezer stoffen, met eene geldboete van *f* 10 tot *f* 1000 of met gevangenisstraf van 6 dagen tot 2 jaren voor zoover betreft Europeanen en met dezen gelijkgestelden, en met een gelijke geldboete of met dwangarbeid buiten den ketting van 6 dagen tot 2 jaren voor zooveel betreft Inlanders en met dezen gelijkgestelden.

(2) Overtreding van alle andere bepalingen van dit Reglement, alsmede van de voorschriften, bedoeld in de tweede alinea van artikel 1 en de derde alinea van artikel 2, wordt gestraft met een geldboete van *f* 3 tot *f* 100 of met gevangenisstraf van een tot acht dagen, voor zoover betreft Europeanen en met dezen gelijkgestelden, en met een gelijke geldboete of ten arbeidstelling aan de publieke werken voor den kost zonder loon van een tot dertig dagen, voor zooveel betreft Inlanders en met dezen gelijkgestelden.

Artikel 4. (1) Zij, in wier dienst personen werkzaam zijn of die door gemachtigden vertegenwoordigd worden, zijn aansprakelijk voor de geldboeten, die door deze dienstbaren of gemachtigden op grond van artikel 3 worden verbeurd.

(2) Evenzoo is de schipper aansprakelijk voor deze geldboeten, wanneer zij opgelegd zijn aan officieren en schepelingen van een schip of vaartuig en is dit laatste voor de betaling verbonden en executabel.

(3) In al de gevallen, bedoeld in de twee voorafgaande alinea's strekt de aansprakelijkheid zich uit tot de kosten der gerechtelijke vervolging.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

HOOFDSTUK II.

Van den invoer.

Fb. II. **Artikel 5.** (1) De schipper van eenig uit zee aankomend schip of vaartuig (waaronder niet begrepen vreemde oorlogsschepen) dat ontplofbare stoffen aan boord heeft, is verplicht dadelijk na aankomst aan het hoofd der politie ter reede of in de haven of rivier, welke tot lig- of ankerplaats dient, dan wel bij gebreke van dien aan het naastbijzijnd hoofd van bestuur aangifte te doen van:

1°. de aan boord aanwezige hoeveelheid, soort en merken der ontplofbare stoffen en de wijze van verpakking;

2°. de wijze van opberging;

3°. den naam van den afzender en, voor zoover hem bekend, van den geconsigneerde;

4°. de plaats van bestemming.

(2) Wanneer geen invoer beoogd wordt, kan de aangifte zich bepalen tot de bijzonderheden, onder 1° en 2° der voorafgaande alinea aangegeven.

(3) Op eerste aanzegging van voornoemd hoofd van politie of bestuur wordt het schip of vaartuig in afwachting van het verder vervoer of de lossing der ontplofbare stoffen naar eene door hem aan te wijzen ligplaats, desnoods buiten de reede, haven of rivier, overgebracht.

(4) In geval van weigering geeft het hoofd van politie of bestuur, desnoods ondersteund door den sterken arm, aan zijn bevel op kosten van den onwillige gevolg.

(5) De havenmeester of diens vervanger geeft van de aankomst van een dergelijk schip of vaartuig onverwijld kennis aan het betrokken Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur met vermelding der bovenbedoelde bijzonderheden.

(6) Zonder vertoon der in artikel 2 bedoelde vergunning aan den havenmeester of diens vervanger is de lossing van ontplofbare stoffen verboden.

(7) Heeft de lossing plaats gehad zonder voorkennis van den havenmeester of diens vervanger, dan verbeurt de overtreder de geldboete, gesteld in de tweede alinea van artikel 3; bovendien worden de ontplofbare stoffen verbeurd verklaard en kunnen ze zoo noodig op last van het betrokken Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur terstond vernietigd worden.

Artikel 6. (1) Alvorens krachtens de verkregen vergunning te mogen worden ingevoerd, moeten de ontplofbare stoffen worden onderzocht door eene commissie, zooveel mogelijk bestaande uit twee personen.

(2) Bedoelde commissie wordt aangewezen door of van wege de autoriteit, die de vergunning tot invoer heeft verleend.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(3) Zij maakt van hare bevinding proces-verbaal op, in te dienen aan het betrokken Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur.

(4) Zoo mogelijk heeft de keuring der ontplofbare stoffen plaats aan boord van het aanvoerend schip of vaartuig.

(5) Bij afkeuring worden de ontplofbare stoffen niet tot lossing toegelaten.

(6) Het betrokken Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur wijst, indien tegen keuring aan boord bezwaren bestaan, de plaats aan, waar, en de voorwaarden, waarop, in afwachting der keuring, de ontplofbare stoffen voorloopig kunnen worden opgeslagen.

(7) Zooveel mogelijk wordt daarvoor aangewezen een Gouvernements bergplaats en zijn de aldaar te deponeeren stoffen onderworpen aan de daarvoor vastgestelde bepalingen.

(8) De door de commissie afgekeurde ontplofbare stoffen mogen niet worden ingevoerd.

(9) Ten aanzien van deze afgekeurde stoffen is de commissie bevoegd zoodanige maatregelen te gelasten en zoo noodig te nemen als haar in het belang der algemeene veiligheid blijkens behoorlijk gedresseerd proces-verbaal noodzakelijk voorkomen.

(10) Gedeeltelijke of geheele vernietiging van de afgekeurde ontplofbare stoffen geeft geen aanspraak op schadeloosstelling.

(11) Van den uitslag der keuring geeft het betrokken Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur zoo spoedig mogelijk kennis aan den eerstaanwezend ambtenaar der recherche op de plaats van invoer.

(12) Bij keuring aan boord is de invoer en bij keuring aan den wal is de uitslag uit het voorloopig opslag-lokaal niet geoorloofd, voordat de verschuldigde rechten betaald zijn.

(13) Alle onkosten tengevolge van den voorloopigen opslag, de keuring enz. komen voor rekening van den persoon, aan wien de vergunning tot invoer is verleend.

HOOFDSTUK III.

Van het vervoer.

§ 1. Algemeene bepalingen.

Artikel 7. (1) De ontplofbare stoffen moeten zijn stevig ingepakt in daarvoor geschikte emballage, hetzij in metalen kisten of bussen, dan wel in houten kisten, tonnen, vaten of bussen.

(2) Deze emballage moet goed dicht en gesloten zijn.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(3) Aan de houten voorwerpen, welke voor de verpakking worden gebezigd, mogen geen ijzeren banden of beslag aanwezig zijn.

(4) De tonnen en vaten zijn op de beide bodems, de houten of metalen kisten of bussen ter weêrszijden of wel enkel op het deksel voorzien van een opschrift, waardoor de soort der stof wordt aangeduid (in Nederlandsche, Fransche, Engelsche, Duitsche of Maleische taal) en de firma of het merk der fabriek, waarvan deze stoffen afkomstig zijn.

(5) Zijn de metalen kisten of bussen in houten kisten gepakt, dan behoeven alleen de laatsten van het opschrift voorzien te zijn.

Artikel 8. (1) Dynamiet en dergelijke mengsels van nitroglycerine of andere nitro-verbindingen met op zichzelf niet ontplofbare stoffen mogen slechts in patronen, niet in losse massa vervoerd worden.

(2) De patronen moeten in de voorwerpen, waarin zij zijn verpakt, zoodanig door papier of doek omgeven zijn, dat geene aanraking met de wanden kan plaats hebben.

(3) Ontplofbare stoffen mogen noch van ontstekingsmiddelen voorzien, noch daarmede in hetzelfde voorwerp verpakt, vervoerd worden.

(4) Mengsels, die nitroglycerine afscheiden, en andere nitro-verbindingen, welke sporen van ontbinding vertoonen, mogen niet vervoerd worden.

(5) Ontplofbare stoffen, welke langer dan drie maanden in een bergplaats opgeborgen zijn geweest, moeten, alvorens vervoerd te mogen worden, opnieuw aan eene keuring, als bedoeld in artikel 6 worden onderworpen.

(6) Deze keuring geschiedt door eene commissie, aan te wijzen door het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur. Ten opzichte van de keuring zijn toepasselijk de bepalingen, vervat in de alinea's 9, 10 en 13 van artikel 6.

(7) Ontplofbare stoffen, waarvan de verpakking niet voldoet aan de voorschriften van artikel 7, mogen niet vervoerd worden.

Artikel 9. (1) De voorwerpen, waarin ontplofbare stoffen zijn gepakt, mogen bij het vervoer niet geworpen worden en met den inhoud niet meer wegen dan 50 kilogram.

(2) Het laden op voer- of in vaartuigen, het lossen van voer- of uit vaartuigen en het overladen geschieden door dragen van de voorwerpen of door slepen daarvan over haren of wollen kleeden dan wel met behulp van een takeltuig.

Artikel 10. (1) Het laden op voer- of in vaartuigen mag alleen geschieden op de plaatsen, daartoe aangewezen door het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur, dat de bij artikel 1 bedoelde vergunning heeft verleend.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

(2) Het afladen of lossen geschiedt op de voor de berging aangewezen plaats.

(3) Overladen moet zooveel mogelijk vermeden worden.

(4) De laad- en losplaatsen zijn gedurende het laden of lossen niet voor het publiek toegankelijk en moeten, wanneer bij uitzondering het laden of lossen tusschen 6 uur 's avonds en 6 uur 's morgens plaats vindt, door vaste hoog staande lantaarns verlicht worden. In die lantaarns mogen geen petroleum of andere licht ontvlambare stoffen, gewoon lichtgas uitgezonderd, worden gebrand.

(5) Het overladen uit het eene vaartuig in het andere geschiedt zooveel mogelijk op stroom en zoo mogelijk op niet minder dan 300 meter afstand van andere vaartuigen of bewoonde plaatsen.

(6) Bij het laden of lossen en bij het overladen mag geen vuur gebrand en niet gerookt worden.

(7) Licht mag alleen aanwezig zijn, voor zoover zulks overeenkomstig het bepaalde in de 4e alinea van dit artikel noodig is voor de verlichting van de ladings- of losplaats.

(8) Het laden of lossen en het overladen wordt, eenmaal aangevangen, steeds zoo spoedig mogelijk volbracht en bij dag niet onderbroken, tenzij dit bij opkomend onweder of bij regen noodig blijkt.

Artikel 11. (1) Behoudens de uitzondering, bedoeld bij artikel 19, geschiedt elk transport niet dan onder een van bestuurswege te verstrekken geleide.

(2) Aanvragen voor het verkrijgen van een geleide moeten minstens drie etmalen van te voren aan het betrokken Hoofd van gewestelijk of van plaatselijk bestuur geschieden, dat de sterkte van het geleide bepaalt en het daarmede te belasten personeel aanwijst.

(3) Bestaat het geleide uit meer dan één persoon dan wordt aan een der geleiders het bevel over het geleide opgedragen.

(4) Aan het geleide wordt steeds verstrekt een afschrift van de vergunning tot vervoer en van de voorschriften dat vervoer betreffende en voorts eene opgave van den weg aan het transport voorgeschreven, welke stukken bij het verwisselen van het geleide door het eene geleide aan het andere worden overgegeven.

(5) Het Hoofd van bestuur, dat het geleide verstrekte, ontvangt van den geleider of van het hoofd van het geleide rapport betreffende den afloop van het transport.

(6) Het geleide ziet toe, dat bij het laden en lossen, zoowel als gedurende het transport, de bepalingen van dit reglement worden opgevolgd.

(7) Aan alle aanwijzingen, te dien aanzien door het geleide gegeven, moet worden voldaan.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(8) Reis- en verblijfkosten van dit geleide komen, voor zoover het betreft vervoer van aan particulieren toebehorende ontplofbare stoffen, ten laste van den persoon, aan wien de vergunning tot vervoer is uitgereikt.

(9) Het bedrag daarvan wordt door het Hoofd van gewestelijk of van plaatselijk bestuur, dat het eerste geleide verstrekt, vastgesteld.

(10) Voor ontplofbare stoffen van rijkswege vervoerd, wordt het geleide kosteloos verstrekt, voor zoover het bestaat uit politiedienaren.

Artikel 12. (1) De voorwerpen, waarin de ontplofbare stoffen zijn gepakt, zijn in de vervoermiddelen geplaatst op en overdekt met haren of wollen kleeden of dekens.

(2) Zij moeten zoodanig vastgezet zijn, dat geen wrijving op hout of metaal kan ontstaan.

(3) Bij het vervoer met koelies moet elke colli, of elke verzameling collis, die door de koelies gedragen wordt, met een haren of wollenkleed omwikkeld zijn.

(4) Het nat worden der collis moet zooveel mogelijk worden tegengegaan.

(5) Indien de collis, waarin de ontplofbare stoffen verpakt zijn, zoodanig hebben geleden, dat daaruit gevaar zou kunnen ontstaan, worden die voorwerpen dadelijk in een haren of wollen kleed ingenaaid, waartoe bij elk transport het noodige moet aanwezig zijn, ten genoegen van het hoofd van het geleide.

(6) Het vernieuwen van de verpakking moet alleen bij dringende noodzakelijkheid plaats hebben.

Artikel 13. (1) Behoudens de uitzondering, vermeld onder artikel 19, mag op, in of in de nabijheid der vervoermiddelen geen vuur of licht aanwezig zijn en niet gerookt worden.

(2) Dit verbod is niet van toepassing op de seinlichten en lantaarns, die ingevolge daaromtrent bestaande voorschriften aan boord der vaartuigen of op dan wel nabij de voertuigen aanwezig moeten zijn.

(3) Deze lichten, waartoe geen petroleum of andere licht ontvlambare stoffen mogen worden gebezigd, mogen niet aan boord van het vaartuig of op het voertuig dat de ontplofbare stoffen vervoert, worden aangestoken of gebluscht.

Artikel 14. (1) Behoudens de uitzondering, vermeld onder artikel 19, mogen met een transport ontplofbare stoffen niet gelijktijdig licht ontvlambare stoffen worden vervoerd, waartoe o.a. gerekend worden alcohol, chloroform, aether, zwavelkoolstof, chloorzwavel, terpentijn, petroleum, teer en soortgelijke artikelen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

(2) Onder dit verbod is niet begrepen het voor eigen gebruik aan boord aanwezige teer.

(3) De voor de ontplofbare stoffen bestemde lont en slaghoedjes, mits afzonderlijk verpakt, zijn onder dit verbod niet begrepen.

Artikel 15. (1) Het vervoer, voor zoover het niet geldt een transport over zee, mag buiten bepaalde noodzakelijkheid, ter beoordeeling van het Hoofd van bestuur, dat het geleide verstrekt, niet anders dan tusschen zes uur 's morgens en zes uur 's avonds geschieden.

(2) De plaatsen, waar overnacht moet worden, worden door het Hoofd van bestuur, dat het geleide verstrekt, aangewezen.

(3) Tevens worden daarbij vastgesteld de voorzorgen, te nemen wanneer dit transport bewoonde plaatsen doortrekt.

Artikel 16. (1) Oponthoud binnen bewoonde plaatsen is verboden, tenzij dit volstrekt noodig is. In dat geval is het geleide verplicht onmiddellijk kennis te geven aan het Europeesch of Inlandsch Hoofd van bestuur en zich te gedragen naar de door dezen te geven voorschriften.

(2) In geen geval houdt het transport stil in de onmiddellijke nabijheid van inwerking zijnde fabrieken, ovens, smederijen en van andere plaatsen, waar anders dan tot huishoudelijk gebruik, vuren aanwezig zijn.

(3) Bij onweder houdt het transport zooveel mogelijk stil, op ten minste 300 Meter afstand van bewoonde gebouwen of van plaatsen, die met hoog opgaand houtgewas bezet zijn.

§ 3. Bijzondere voorschriften voor het vervoer te water.

Artikel 19. (1) Het vervoer met stoomschepen is alleen toegestaan, indien geen voldoende andere gelegenheid voor het vervoer beschikbaar is, ter beoordeeling van den havenmeester van de plaats van verscheping, van wiens uitspraak ten deze beroep op het Hoofd van plaatselijk bestuur is toegelaten.

(2) De voorschriften, vervat in artikelen 11, 13 en 14 van dit Reglement, zijn voor het vervoer met stoomschepen niet verplichtend.

(3) De ontplofbare stoffen moeten worden geborgen in kruitkamers, tenzij het schip geen passagiers vervoert, in welk geval die stoffen ook geborgen mogen worden in laadruimen, waarin zich geene andere licht brandbare stoffen bevinden.

(4) Vóór dat het stoomschip eene haven binnenloopt, zul-

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

len de ontplofbare stoffen, welke niet in eene kruitkamer of in een behoorlijk afgeschoten gedeelte van het ruim geborgen zijn, moeten worden ontscheept.

(5) Onder „haven" wordt ook verstaan eene lig- of ankerplaats op eene rivier, waarvan de reedegrenzen bij ordonnantie zijn vastgesteld.

(6) Het bepaalde bij de 3e alinea geldt niet voor ontplofbare stoffen, bestemd voor 's Lands dienst, welke met particuliere schepen uit Europa worden aangevoerd, indien van Rijkswege uitdrukkelijk vervoer van die stoffen op het bovendek is voorgeschreven.

Artikel 20. (1) Bij het vervoer met andere vaartuigen dan stoomschepen, wordt bij voorkeur van overdekte vaartuigen gebruik gemaakt.

(2) De luiken van de ruimen, waarin de ontplofbare stoffen zijn geborgen, moeten met geteerde zeilen of persenningen overdekt zijn.

(3) Wanneer open vaartuigen worden gebezigd, moeten voldoende haren dekkleeden en verdere beschutting tegen zon en regen worden aangebracht.

(4) Voor vervoer over zee beslist het Hoofd van gewestelijk bestuur of het geleide bedoeld bij artikel 11, zal worden medegegeven.

(5) Behalve de schipper, zijne onderhoorigen en c. q. het geleide, mag zich overigens op de in dit artikel bedoelde vaartuigen niemand anders bevinden.

Artikel 21. (1) Wanneer voor het transport van een sleepboot wordt gebruik gemaakt, mogen voor dat transport alleen overdekte vaartuigen worden gebezigd en mogen gelijktijdig ten hoogste twee met ontplofbare stoffen geladen vaartuigen, doch geene andere vaartuigen, worden gesleept.

(2) De afstand zoowel tusschen den sleeper en het eerstvolgend vaartuig als tusschen de twee vaartuigen onderling moet zoo mogelijk niet minder dan 50 meters bedragen.

Artikel 22. Op stil liggende geladen vaartuigen is de schipper verplicht te zorgen dat steeds één persoon de wacht houdt, die, aangeroepen wordende, verplicht is onmiddellijk antwoord te geven.

Artikel 23. (1) Behoudens de bepalingen ten opzichte der scheepvaart gemaakt of nog vast te stellen, is aan den top van den mast van schepen, welke ontplofbare stoffen vervoeren, anders dan in daarvoor ingerichte kruitkamers, zoowel bij dag als bij nacht bevestigd een aan een winkelhaak uitgezette witte vlag van ten minste 1.3 Meter lang en 0.65 Me-

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

ter breed, waarop in goed leesbare zware letters het opschrift „Dynamiet" is gesteld.

(2) Bij het strijken van den mast wordt deze vlag aan een stok of bamboe bevestigd, op den boeg geplaatst, of indien dit niet mogelijk is, met de hand uitgestoken.

(3) Bij dag is daarenboven een roode vlag boven het roer geplaatst.

(4) Voor prauwen en kleine vaartuigen is een eenvoudige roode vlag aan den mast of den boeg en aan het roer voldoende.

(5) Bij nacht worden de gewone seinlichten gevoerd.

Artikel 24. (1) Moet het transport een sluis doorgaan, dan wordt het vóór alle andere vaartuigen afzonderlijk geschut.

(2) Spoor- of tramwegbruggen mogen door het transport niet worden doorgevaren, zoolang de signalen op onveilig of voorzichtig staan.

(3) In dit geval houdt het transport op een afstand van minstens 150 meter van de brug stil en wordt de reis eerst vervolgd, wanneer het bedoelde signaal is weggenomen.

Artikel 25. Vaartuigen, welke ontplofbare stoffen aan boord hebben, niet bestemd tot invoer in Nederlandsch-Indië, zijn slechts gedurende hun verblijf ter reede of in een haven of rivier van dezen Archipel aan de bepalingen van dit Reglement onderworpen.

Fb. I, art. 5.

II. Aanvulling van art. 5 van Sb. 1893 no. 234 (Sb. 1894 no. 224).

I. Artikel 5 van het Reglement op den invoer, het bezit, den aanmaak, het vervoer en het gebruik van ontplofbare stoffen (Sb. 1893 II° 234) is ook van toepassing bij aankomst uit zee op eenige reede, haven of ankerplaats van Nederlandsch-Indië van een schip of vaartuig, dat ontplofbare stoffen aan boord heeft, die uit eene andere plaats van Nederlandsch-Indië worden aangevoerd.

Alsdan zal echter de aanzegging, bedoeld in de 3e alinea van het artikel, ingeval ter plaatse geene ontplofbare stoffen worden gelost, slechts in buitengewone omstandigheden en bij volstrekte noodzakelijkheid geschieden, een en ander ter beoordeeling van de autoriteit, die tot de aanzegging bevoegd is.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(*a*) bepaalt dat het Reglement opgenomen in Sb. 1893 Nr 234, met uitzondering van de artikelen 5 tot en met 29, van toepassing is op de springstoffen, bekend onder den naam van „poudres de sûreté Favier" of van soortgelijke samenstelling, doch onder andere benaming (miner's safety explosives, nitramite, enz.) voorkomende.

(*b*) Aanvulling op hoofdstuk Fb. III. (Circulaire Gouvernements Secretaris dd. 16 April 1899 Nr 899*a*). Bijblad 5408.

Het is den Gouverneur-Generaal gebleken dat de ordonnantie van 26 Mei 1898 (Staatsblad Nr 173), waarbij met intrekking van Staatsblad 1896 Nr 263 is bepaald dat het Reglement op den invoer enz. van ontplofbare stoffen (Staatsblad 1893 Nr 234) met uitzondering van de artikelen 5 tot en met 29, van toepassing is op de springstoffen o.a. bekend onder den naam van „poudres de sûreté Favier", bij enkele autoriteiten de meening heeft doen ontstaan dat bedoelde springstoffen nu weder onder de ontplofbare stoffen moeten worden gerangschikt.

Dit heeft echter geenszins in de bedoeling der Regeering gelegen, toen zij eerstgenoemde verordening in het leven riep.

De „poudres de sûreté Favier" toch zijn volmaakt onschadelijk, vóórdat zij voor gebruik gereed gemaakt zijn, zoodat zij niet kunnen worden aangemerkt als ontplofbare stoffen, voorzoover daaronder verstaan worden stoffen, die gevaar opleveren voor ontploffing, ook dan wanneer zij niet in gebruik zijn, en de ordonnantie in Staatsblad 1898 Nr 173 heeft dan geen andere strekking dan om eveneens ten aanzien van springstoffen als hoogerbedoeld den invoer, het bezit, den aanmaak, het vervoer en het gebruik aan eenige contrôle te onderwerpen.

Op last van den Gouverneur-Generaal, heb ikde eer UHEdG. het vorenstaande mede te deelen met verzoek om daarmede rekening te willen houden en doen houden en daaraan zooveel mogelijk bekendheid te willen geven.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

F°. Ontvlambare oliën.

I. (*) Voorschriften betrekkelijk het bezit en de bewaring van Petroleum en andere licht ontvlambare oliën zijn opgenomen in (Sb. 1871 n°. 166, 1872 n°. 97 en 159, 1882 n°. 237, 1890 n°. 52, 1905 n°. 475).

II. (*) Nadere algemeene voorschriften, betreffende het vervoer te water van petroleum en andere licht ontvlambare oliën. (Sb. 1881 n°. 57 en 89, 1890 n°. 241, 1893 n°. 188).

Artikel 1. Prauwen of andere vaartuigen, welke petroleum of andere licht ontvlambare oliën van een ter reede liggend schip naar den wal of omgekeerd dan wel langs rivieren of andere binnenwateren vervoeren, zijn kenbaar aan eene onderscheidingsvlag.

Deze vlag is rood en bevat in witte letters, ter grootte van minstens vijf decimeters, het woord „petroleum".

De lengte en breedte dezer vlag bedragen minstens 2 meter en 1.5 meter.

Zij wordt gevoerd aan den mast of op eene andere zichtbare plaats.

Artikel 2. Op de prauwen of andere vaartuigen, bedoeld in art. 1, welke petroleum of andere licht ontvlambare oliën aan boord hebben, is — behoudens naleving der bepalingen op het voeren van lichten als veiligheidsmaatregel — het branden van vuur of licht, als ook het rooken, verboden.

Deze prauwen of vaartuigen mogen voor laden, lossen of om welke reden ook, niet blijven liggen binnen een afstand van vijf meters van andere stilliggende prauwen of vaartuigen, welke vuur of licht aan boord hebben, terwijl de politie zorgt dat deze afstand zooveel mogelijk door alle vaartuigen in acht wordt genomen.

Artikel 3. (Is ingetrokken door Sb. 1881 n° 89).

Artikel 4. Het vervoer, het lossen en laden van petroleum of andere licht ontvlambare oliën is alleen toegestaan van zonsopgang tot zonsondergang.

Stoomschepen in geregelden dienst varende en aan bepaalde uren van vertrek gebonden, mogen echter ook na zonsonder-

(*) De voorschriften onder I en II zijn nog van kracht, inzooverre zij door de Petroleum ordonnantie 1906 (zie F°, III) niet zijn gewijzigd of ingetrokken; welke laatste ordonnantie alleen betrekking heeft op reeden en in havens. Red.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

gang de petroleum of andere licht ontvlambare oliën in prauwen overladen.

De aldus beladen prauwen moeten ter reede blijven tot de volgende zonsopkomst.

Bᵇ. 1, art. 4. **Artikel 5.** De havenmeesters wijzen zoowel op de reeden als in de riviermondingen en havenkanalen de noodige ankerplaatsen aan, en wel op elke reede minstens twee in tegenovergestelde windstreken, waarheen de in artikel 1 bedoelde prauwen of andere vaartuigen, welke hunne lading petroleum of andere licht ontvlambare oliën op het oogenblik van zonsondergang nog niet hebben gelost, zich zullen begeven om aldaar des nachts te blijven liggen.

Artikel 6. Op prauwen of andere vaartuigen, welke niet meer dan 108 liter petroleum aan boord hebben, zijn de voorgaande artikelen niet van toepassing.

Artikel 7. Overtreding dezer verordening wordt gestraft:
van de artikelen 1 en 2 met eene geldboete van één honderd tot drie honderd gulden;
van de artikelen 4 en 5 met eene geldboete van hoogstens één honderd gulden.

III. (a) Bepalingen nopens het lossen en laden van petroleum en andere licht ontvlambare oliën op reeden en in havens van Nederlandsch-Indië (Sb. 1906 nº. 143).

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Deze ordonnantie kan worden aangehaald als „Petroleumordonnantie 1906".

Artikel 2.

Onder „petroleum" worden in deze ordonnantie verstaan alle brandbare vloeistoffen, welke, op water uitgegoten, zich in eene daarop drijvende laag verspreiden.

Artikel 3.

(1) Petroleum wordt naar de wijze van verpakking onderscheiden in:
a. onverpakte petroleum;

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

b. verpakte petroleum.

(2) Onder „onverpakte petroleum" wordt verstaan petroleum, waarvan de omhulling deel uitmaakt van de bewaarplaats of van het vervoermiddel.

(3) Onder „verpakte petroleum" wordt verstaan alle petroleum, welke niet onverpakt is.

(4) Waar de bepalingen dezer ordonnantie niet uitdrukkelijk aangeven, dat zij uitsluitend voor verpakte of voor onverpakte petroleum gelden, hebben zij betrekking op beide soorten.

Artikel 4.

(1) Petroleum wordt naar haar ontvlammingspunt onderscheiden in:

a. gevaarlijke petroleum;

b. gewone petroleum;

c. vrijgestelde petroleum.

(2) Onder „gevaarlijke petroleum" wordt verstaan petroleum, waarvan het ontvlammingspunt lager is dan 73° Fahrenheit.

(3) Onder „vrijgestelde petroleum" wordt verstaan petroleum, waarvan het ontvlammingspunt 150° Fahrenheit of hooger is.

(4) Onder „gewone petroleum" wordt verstaan petroleum, welke noch gevaarlijk noch vrijgesteld is.

(5) Waar de bepalingen dezer ordonnantie niet uitdrukkelijk aangeven, dat zij uitsluitend voor gevaarlijke, voor gewone of voor vrijgestelde petroleum gelden, hebben zij betrekking op alle soorten.

Artikel 5.

(1) Onder „ketel" wordt verstaan elke afsluitbare ruimte, geheel bestemd voor het bevatten van onverpakte petroleum.

(2) Onder „ketelschepen", „ketelvaartuigen" en „ketelvoertuigen" worden verstaan schepen, vaartuigen en voertuigen, welke zijn ingericht voor het bevatten van onverpakte petroleum.

(3) Onder „zeeschip" wordt verstaan elk schip of vaartuig, dat voorzien is van een zeebrief of jaarpas.

(4) Onder „vaartuig" wordt verstaan elk vaartuig, dat geen zeeschip is in den zin dezer ordonnantie.

(5) Onder „haven of reede, waar bijzondere voorzorgen noodig zijn", worden verstaan de havens Tandjong-Priok en Tji Donan, de Emmahaven en de reeden van Soerabaja, Sabang, Pangkalan Brandan, Sembilang, Belawan-Deli, Palembang, Pontianak, Bandjermasin, Balikpapan, de Koeteirivier met hare mondingen en Makasser.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(6) Onder „havenmeester" wordt verstaan de havenmeester of de als zoodanig fungeerende ambtenaar.

HOOFDSTUK II.

Bepalingen betreffende zeeschepen.

Artikel 6.

De gezagvoerder van een zeeschip, dat, gewone of gevaarlijke petroleum aan boord hebbende, eenige reede of haven in Nederlandsch-Indië aandoet, is verplicht op den praaibrief te vermelden:

a. van elke soort verpakte petroleum de hoeveelheid, bijzondere benaming en verpakking, onder opgave, of de soort wordt aangegeven als gewone dan wel als gevaarlijke petroleum;

b. van elke soort onverpakte petroleum de hoeveelheid en bijzondere benaming, onder opgave, of de soort wordt aangegeven als gewone dan wel als gevaarlijke petroleum.

Artikel 7.

(1) De havenmeester is verplicht de ligplaatsen van de in het vorig artikel bedoelde zeeschepen aan te wijzen.

(2) Dezelfde verplichting rust op hem ten opzichte van andere zeeschepen, alvorens daarin gewone of gevaarlijke petroleum wordt geladen.

Artikel 8.

(1) Indien een zeeschip in een haven of op een reede, waar bijzondere voorzorgen noodig zijn, meer dan 9250 Liter verpakte gewone petroleum of meer dan 370 Liter verpakte gevaarlijke petroleum aan boord heeft, zal de havenmeester voorschriften geven nopens het branden van vuur en licht en het rooken op dat schip.

Hierbij zal worden in acht genomen, dat geene vuren of lichten mogen branden en niet gerookt mag worden op minder dan 5 Meter afstand van gewone petroleum, als de hoeveelheid grooter is dan 25 Liter, op minder dan 10 Meter afstand van gevaarlijke petroleum, als de hoeveelheid grooter is dan 1 Liter.

(2) De gezagvoerder is verplicht zorg te dragen, dat deze voorschriften worden opgevolgd.

(3) De havenmeester is bevoegd een wacht, bestaande uit ten hoogste drie personen, aan boord te plaatsen, ten einde op de naleving der door hem gegeven voorschriften te letten.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(4) Als waarloon is door den gezagvoerder verschuldigd f 5 (vijf gulden) per etmaal of gedeelte daarvan, gedurende hetwelk een zoodanige wacht aan boord was. Deze gelden worden den havenmeester tegen quitantie ter hand gesteld ter uitbetaling aan de wakers.

Artikel 9.

De gezagvoerder van een zeeschip, hetwelk in een haven of op een reede, waar bijzondere voorzorgen noodig zijn, meer dan 92500 Liter verpakte gewone of gevaarlijke petroleum aan boord heeft, is verplicht te zorgen, dat hij een gereed liggende sleepboot van, volgens het oordeel van den havenmeester, voldoend vermogen tot zijn dadelijke beschikking heeft dan wel dat zijn eigen schip stoomklaar blijkt.

Artikel 10.

(1) Behoudens het bepaalde bij artikel 17 zijn de bepalingen der artikelen 8 en 9 van toepassing op zeeschepen, welke onverpakte gewone of gevaarlijke petroleum bevatten, onverschillig in welke hoeveelheid.

(2) Het in de ketels van zoodanige schepen aanwezige gas moet kunnen ontsnappen door kanalen, welke bij zeeschepen, die meer dan 600000 Liter onverpakte gewone of gevaarlijke petroleum kunnen bevatten, ten minste 6 Meter, en bij andere zeeschepen ten minste 3 Meter boven het opperdek uitmonden.

(3) De ketels moeten goed petroleumdicht zijn en mogen zich niet in de onmiddellijke nabijheid van den voor- of achtersteven bevinden.

Artikel 11.

(1) Het lossen of laden van gevaarlijke verpakte petroleum is tusschen zonsondergang en zonsopkomst verboden.

(2) Het lossen of laden van gevaarlijke onverpakte petroleum mag tusschen zonsondergang en zonsopkomst slechts geschieden met toestemming van den havenmeester.

(3) Gewone petroleum mag altijd gelost of geladen worden, doch van zonsondergang tot zonsopkomst moet de gezagvoerder daarbij zorgen voor eene naar het oordeel van den havenmeester voldoende en doelmatige verlichting.

(4) Gedurende het lossen of laden van gewone of gevaarlijke petroleum mogen aan boord of in de nabijheid der landingsplaats geen vuren of lichten branden dan met vergunning van den havenmeester en mag daar niet gerookt worden.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 12.

(1) Het lossen of laden van onverpakte gewone of gevaarlijke petroleum mag slechts geschieden door overpompen in ketelvaartuigen, vaste ketels of ketelvoertuigen met behulp van slangen en buizen.

(2) Het lossen of laden van verpakte gewone of gevaarlijke petroleum mag slechts geschieden in hare verpakking, en is in havens verboden, wanneer naar het oordeel van den havenmeester de verpakking te sterk lekt.

Artikel 13.

(1) De ketels, welke onverpakte gewone of gevaarlijke petroleum bevatten, moeten gedurende het lossen en het daarop volgend inpompen van water of ventileeren zooveel mogelijk gesloten worden gehouden, ten einde ontsnapping van gas anders dan door de daarvoor bestemde kanalen te voorkomen.

(2) Zoodra het lossen of laden van een ketel gestaakt wordt of afgeloopen is, moet de verbinding van den ketel met de in het eerste lid van het vorig artikel bedoelde slangen en buizen afgesloten of verbroken worden.

Artikel 14.

Zoodra een ketel geledigd is, moet hij onverwijld met water gevuld of met een krachtigen ventilator van gas bevrijd worden, tenzij er binnen 24 uren weder gewone of gevaarlijke petroleum zal worden ingeladen of het schip binnen dien tijd de reede of de haven zal verlaten.

Artikel 15.

Zoodra een zeeschip geen gewone of gevaarlijke petroleum meer bevat en, waar het een ketelschip betreft, bij alle ketels naar het oordeel van den havenmeester aan de voorschriften van artikel 14 voor zooveel noodig is voldaan, is het schip niet meer onderworpen aan de bepalingen dezer ordonnantie, totdat opnieuw gewone of gevaarlijke petroleum wordt geladen.

Artikel 16.

Het is verboden op de reede of in de haven petroleum weg te werpen.

Artikel 17.

De bepalingen van dit Hoofdstuk zijn niet van toepassing

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

op zeeschepen, welke niet meer dan 555 Liter gewone of 74 Liter gevaarlijke petroleum bevatten, mits zij niet op het vervoer van eene grootere hoeveelheid onverpakte petroleum zijn ingericht.

HOOFDSTUK III.

Bepalingen betreffende vaartuigen.

Artikel 18.

(1) Het vervoer van gewone of gevaarlijke petroleum mag met vaartuigen op reeden of in havens niet anders geschieden, dan:

a. in ketelvaartuigen;

b. in eene metalen verpakking of in houten vaten met metalen banden, dan wel in goed gesloten flesschen of kruiken van ten hoogste 5 Liter inhoud, mits de hoeveelheid der op de laatste wijze verpakte gewone petroleum niet meer dan 50 Liter bedraagt en er niet meer dan 25 Liter gevaarlijke petroleum bij is.

(2) De sub *b* van het vorig lid bedoelde verpakkingen moeten een duidelijk leesbaar opschrift dragen, behelzende den handelsnaam der daarin vervatte petroleum, zoomede, indien de petroleum gevaarlijke petroleum is, het woord „gevaarlijk".

Artikel 19.

(1) Geen ketelvaartuig mag op reeden of in havens in gebruik worden genomen of gehouden dan krachtens schriftelijke vergunning van den havenmeester.

(2) Deze ambtenaar geeft geene zoodanige vergunning af, dan nadat gebleken is, dat het ketelvaartuig voor het beoogde doel geschikt is.

(3) Als blijk der verleende vergunning worden op elken ketel duidelijk zichtbaar een merk en een nummer aangebracht, welke in de schriftelijke vergunning worden omschreven.

(4) De vergunning wordt verleend voor twee jaren.

(5) De vergunning kan worden ingetrokken, wanneer het ketelvaartuig niet meer voor het petroleumvervoer geschikt is.

Artikel 20.

(1) De gezagvoerder van een vaartuig, waarin gewone of gevaarlijke petroleum op reeden of in havens wordt vervoerd, moet zorgen, dat zoodanig vaartuig over dag kenbaar zij aan een rondom zichtbare onderscheidingsvlag, voldoende aan de volgende voorschriften.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(2) De vlag is rood en bevat in witte letters ter grootte van ten minste 5 decimeter het woord „petroleum", wanneer gewone petroleum is ingeladen, de woorden „gevaarlijke petroleum", wanneer gevaarlijke petroleum is ingeladen. Zij is voor „petroleum" ten minste 2 Meter lang en 1.5 Meter breed, voor „gevaarlijke petroleum" ten minste 2 Meter lang en 2 Meter breed.

(3) Van zonsondergang tot zonsopkomst behoeven geen bijzondere seinen te worden getoond.

Artikel 21.

Met betrekking tot de in het eerste lid van het vorig artikel bedoelde vaartuigen zijn van toepassing alle in de artikelen 7 tot en met 16 ten aanzien van zeeschepen gegeven bepalingen.

Artikel 22.

(1) De gezagvoerders van in het eerste lid van artikel 20 bedoelde vaartuigen dragen zorg, dat hun vaartuigen niet blijven liggen op een afstand van minder dan 5 Meter van vuur of licht of gemakkelijk brandbare gebouwen of stoffen.

(2) De in het vorig lid voorgeschreven minimum-afstand wordt verhoogd tot 10 Meter, indien in de vaartuigen gevaarlijke petroleum aanwezig is.

(3) Het bepaalde bij het eerste en tweede lid van dit artikel is niet van toepassing:

a. ten aanzien van lichtsoorten, waarbij de lichtbron volkomen gasdicht of met fijn gaas van de buitenlucht is afgesloten;

b. ten aanzien van petroleumbewaarplaatsen of van andere vaartuigen als bedoeld bij het eerste lid van dit artikel, tenzij de betrokken houders van bewaarplaatsen of vervoerders van petroleum bezwaar maken.

(4) De bij het eerste lid van dit artikel bedoelde gezagvoerders mogen hun vaartuigen niet zonder bemanning laten.

Artikel 23.

De bepalingen van dit Hoofdstuk zijn niet van toepassing op vaartuigen, welke niet meer dan 555 Liter gewone of 74 Liter gevaarlijke petroleum bevatten, mits zij niet op het vervoer van eene grootere hoeveelheid onverpakte petroleum zijn ingericht.

HOOFDSTUK IV.

Keuring van petroleum.

Artikel 24.

De havenmeesters zijn bevoegd van alle petroleum, welke

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

zich bevindt aan boord van zeeschepen of vaartuigen, in de haven of op de reede vertoevende, monsters voor keuring te nemen of te doen nemen.

Artikel 25.

(1) Voor de keuring worden genomen:
a. van onverpakte petroleum één monster uit elken ketel;
b. van elk handelsmerk verpakte petroleum één monster op elke 185000 Liter of onderdeel dier hoeveelheid.

(2) De monsters moeten elk 0.75 Liter bevatten en gegoten worden in monsterflesschen, welke dadelijk luchtdicht moeten worden gesloten en verzegeld.

(3) Elke flesch wordt voorzien van een opschrift, vermeldende:
a. het volgnummer; indien er eenige monsters tegelijk worden genomen;
b. de namen van het schip en van den gezagvoerder en eventueel het merk van den ketel;
c. de bijzondere benaming van de petroleum;
d. de grootte der partij petroleum, waarvan het monster genomen is;
e. plaats en tijdstip van het nemen van het monster;
f. andere bijzonderheden, waarvan de vermelding noodig of wenschelijk wordt geacht.

(4) Tegelijk met de monsters voor de keuring worden duplicaatmonsters voor de herkeuring genomen, welke op volkomen gelijke wijze in luchtdicht sluitende monsterflesschen gegoten, verzegeld en van opschrift voorzien worden. Aan het herkeuringsmonster wordt hetzelfde volgnummer gegeven als aan het keuringsmonster.

Artikel 26.

(1) Van het nemen der monsters wordt proces-verbaal opgemaakt, waarin de opschriften der monsterflesschen volledig worden vermeld.

(2) De eigenaar, de bewaarder en de vervoerder zijn gehouden, bij het nemen der monsters allen mogelijken bijstand te verleenen en mogen daarbij tegenwoordig zijn.

(3) De monsters voor de keuring worden behoorlijk tegen beschadiging gevrijwaard verpakt en met het bijbehoorend proces-verbaal opgezonden aan den ambtenaar, bevoegd tot keuring van petroleum, die het spoedigst te bereiken is.

(4) De monsters voor de herkeuring worden met een afschrift van het proces-verbaal rechtstreeks aan den Hoofdinspecteur van scheepvaart gezonden.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 27.

De havenmeesters te Sabang, Pangkalan Brandan, Palembang, Padang, Batavia, Soerabaja, Moeara Djawa en Makasser zijn bevoegd tot het keuren van petroleum.

Artikel 28.

(1) De ambtenaar, bevoegd tot keuring van petroleum, keurt onverwijld de hem toegezonden of door hem dan wel op zijn last genomen monsters en vult het proces-verbaal aan met eene verklaring, behelzende:

a. den toestand, waarin hij de zegels der monsterflesschen bij ontvangst heeft aangetroffen;

b. de ontvlammingspunten der monsters afzonderlijk;

c. de soort (gevaarlijke, gewone of vrijgestelde), waartoe de petroleum op grond harer keuring moet worden gerekend.

(2) Hij zendt daarna, indien het een hem toegezonden monster betreft, het proces-verbaal ten spoedigste terug aan den afzender.

Artikel 29.

(1) De havenmeester deelt zoo spoedig mogelijk den eigenaar, bewaarder of vervoerder der petroleum den uitslag der keuring mede en teekent op het proces-verbaal den datum aan, waarop de mededeeling is geschied.

(2) De eigenaar, bewaarder of vervoerder kan binnen veertien dagen, nadat hem de uitslag der keuring is medegedeeld, schriftelijk aan den havenmeester herkeuring aanvragen.

(3) De havenmeester zendt deze aanvraag met het betreffende proces-verbaal van keuring aan den Hoofdinspecteur van scheepvaart, die voor de herkeuring zorg draagt en den uitslag door tusschenkomst van het Hoofd van gewestelijk bestuur aan den aanvrager mededeelt.

(4) De uitslag van de herkeuring is beslissend. Zij wordt geacht den uitslag der keuring te bevestigen, indien, niettegenstaande eenig verschil in het ontvlammingspunt, de petroleum onder dezelfde soort wordt gerangschikt.

(5) Indien de herkeuring den uitslag der keuring bevestigt, is de aanvrager voor de herkeuring *f* 25 (vijf en twintig gulden) per monster verschuldigd.

Artikel 30.

(1) Belanghebbenden, die keuring van petroleum verlangen, wenden zich rechtstreeks tot de daartoe bevoegde ambtenaren, onder aanbieding der te keuren petroleummonsters.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(2) De ambtenaren, die bevoegd zijn tot keuring van petroleum, zullen steeds zoo spoedig mogelijk aan dergelijke aanvragen voldoen en den uitslag der keuring rechtstreeks aan den aanvrager mededeelen.

(3) Voor deze keuringen is de aanvrager een keurloon van *f* 5 (vijf gulden) per monster aan den ambtenaar verschuldigd.

Artikel 31.

Het keuren en herkeuren van petroleum geschiedt met het Abel Pensky-toestel, volgens door den Gouverneur-Generaal vast te stellen voorschriften.

HOOFDSTUK V.

Strafbepalingen en andere voorschriften tot verzekering van de nakoming dezer ordonnantie.

Artikel 32.

De havenmeester is bevoegd om, na schriftelijke waarschuwing, of, in spoed vereischende gevallen, ook zonder voorafgaande waarschuwing, op kosten der overtreders en onverminderd de tegen dezen bedreigde straffen, te doen wegnemen, beletten of verrichten wat in strijd met deze ordonnantie is tot stand gebracht, wordt ondernomen of nagelaten.

Artikel 33.

(1) Overtreding van de bepalingen dezer ordonnantie, de ambtelijke voorschriften uitgezonderd, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste *f* 500 (vijfhonderd gulden) of gevangenisstraf dan wel tenarbeidstelling aan de publieke werken voor den kost zonder loon van zes dagen tot drie maanden.

(2) Voor overtreding van de bepalingen der artikelen 10, 11, 12, 13, 18 en 19 is de gezagvoerder van het zeeschip of vaartuig strafrechtelijk aansprakelijk.

Artikel 34.

Voor de betaling der krachtens deze ordonnantie opgelegde boeten en gemaakte kosten is het schip of vaartuig verbonden en executabel.

Artikel 35.

(1) Bij ontdekking eener overtreding van art. 18 of 19

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

wordt de in strijd met de daarin vervatte bepalingen op een reede of in een haven aanwezige petroleum in beslag genomen en voor rekening van den rechthebbende in een daartoe door het Hoofd van plaatselijk bestuur aangewezen bewaarplaats opgeslagen.

(2) De in beslag genomen petroleum wordt op last van het Hoofd van plaatselijk bestuur tegen betaling der gemaakte kosten aan den rechthebbende teruggegeven, wanneer deze binnen den tijd van dertig dagen na de inbeslagneming het verzoek daartoe doet en ten genoege van het Hoofd van plaatselijk bestuur aantoont de teruggevorderde petroleum met inachtneming van de bestaande voorschriften te kunnen bergen.

(3) Na verloop van den in het vorig lid gestelden termijn wordt de niet teruggegeven petroleum in het openbaar verkocht. In de plaats van de teruggaaf dier petroleum treedt dan de uitkeering der opbrengst, na aftrek van de kosten van opslag en andere ongelden.

Artikel 36.

Deze ordonnantie treedt in werking op 1 April 1906.

[illegible] (b). Voorschriften nopens het keuren en herkeuren van petroleum met het Abel-Penskijtoestel. (Sb. 1906 nº. 144).

Tot uitvoering van artikel 31 der Petroleumordonnantie zijn vastgesteld de volgende Voorschriften nopens het keuren en herkeuren van petroleum met het Abel-Penskijtoestel. (1)

I. Beschrijving van het toestel.

Zoowel het waterbad W, dat door een spirituslamp verhit wordt, als het bakje met petroleum G, is met een luchtmantel omringd, en in beide vaten is een thermometer gedompeld.

G is gesloten door een plaat van geel koper, waarin drie rechthoekige openingen zijn gemaakt.

Deze openingen zijn gedekt door een sectorvormig plaatje S, dat om de as B draaien kan; die beweging is echter door een aanslag aan beide zijden begrensd.

Rust S tegen den eenen aanslag, dan zijn de drie openingen afgesloten.

Wordt S gedraaid tot tegen den anderen aanslag, dan komt eene der rechthoekige openingen geheel vrij, en komen de

(1) De letters verwijzen naar de bijgevoegde plaat.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

beide andere overeen met twee openingen van denzelfden vorm, die in het schuifstuk S zijn aangebracht.

Op dat oogenblik beweegt een klein vlammetje L tot in de middelste opening, en worden door de verwarming daar ter plaatse de brandbare gassen, die zich boven de petroleum mochten bevinden, naar dit vlammetje toegezogen en met een opvlammen verbrand.

In het trommeltje T bevindt zich een klein drijfwerk, dat opgewonden wordt door het knopje *b* in de richting van een daarop aangebracht pijltje te draaien.

Het schuifstuk S wordt door dit drijfwerk, nadat het door een duw tegen het hefboompje *h* in beweging is gezet, in een bepaalden tijd, eenmaal heen en weer geschoven.

Bij iederen duw tegen *h* wordt dus op volkomen automatische en gelijkmatige wijze de proef genomen, of de petroleum haar ontvlammingspunt reeds heeft bereikt.

II. Uitvoering der keuring of herkeuring.

(1) Het lokaal, waarin de beproeving plaats vindt, moet zooveel mogelijk tochtvrij zijn; zoo noodig moeten om het toestel heen kleine schermen geplaatst worden om tocht af te sluiten. Deze is voldoende afgesloten, indien het kleine vlammetje L rustig brandt.

(2) Het is wenschelijk, dat de temperatuur in het lokaal, waarin de proeven genomen worden, zoo dicht mogelijk bij 73° Fahrenheit zij. Men kieze dus een koele plek en voere de proeven zooveel doenlijk in de morgenuren uit.

(3) Het toestel wordt op een horizontaal vlak geplaatst op zoodanige hoogte, dat het roode merk aan den thermometer met de hoogte van het oog van den waarnemer overeenkomt.

(4) Het kleine proeflampje L wordt, na goed schoon gemaakt te zijn, met watten gevuld en hierop petroleum gegoten, totdat de watten er mede verzadigd zijn. Een gevlochten pit, goed van roet bevrijd, wordt daarin gebracht.

(5) Petroleumbakje en thermometer moeten eveneens goed schoongemaakt en afgedroogd worden.

(6) De waterbak wordt gevuld en het waterbad op een temperatuur van 130° Fahrenheit gebracht en gehouden, hetzij met behulp van de spirituslamp, hetzij door warm of koud water bij te schenken. De waterbak moet tot den overlaat gevuld blijven.

(7) De monsterflesschen, inhoudende de te keuren petroleum, worden in ijs of door middel van een koudmakend mengsel tot ongeveer 60° Fahrenheit afgekoeld, waarna de petroleum voorzichtig in het inmiddels uitgenomen bakje G, waarvan het deksel is afgenomen, wordt overgebracht, totdat het niveau dezer vloeistof juist de spits van het vulmerk heeft bereikt.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

F°. III (*b*

bei
die
(
mi
pla
mo
opy
]
op
da
eer
be
sel
ha
II
zo
to
sli
m
w
?
de
zo
m
m
to
g
s
t
zi
w
g
l
s
l
v
n
b

Men dient te zorgen, dat de wand van het bakje boven het niveau volstrekt niet bevochtigd wordt.

Gasblaasjes aan de oppervlakte worden met een versch verkoold luciferstokje verwijderd.

(8) Het bakje G wordt, nadat tevoren het deksel met afgesloten openingen daarop is geplaatst, zonder te schudden, in het toestel teruggebracht.

De thermometer in het deksel moet zóó zijn aangebracht, dat de kwikbol even in de vloeistof is gedompeld, en die stand mag niet worden gewijzigd.

Het bakje moet zóó geplaatst zijn, dat de schaal van den thermometer naar den waarnemer toe is gekeerd.

(9) Het lampje L wordt nu aangestoken, en het vlammetje even groot gemaakt als de witte parel, welke zich op het deksel bevindt.

Door draaiing van den knop wordt het drijfwerk in het trommeltje T opgewonden.

(10) Wanneer de thermometer in het petroleumbakje ongeveer 64° Fahrenheit aanwijst, drukt men op den hefboom *h*; het schuifstuk beschrijft dan eene schommeling, waarbij de openingen vrij komen en het vlammetje in de opening wordt gebracht.

Men let zorgvuldig op de aanwijzing van den thermometer, en laat bij iederen graad rijzing het vlammetje werken in de door de schommeling vrijkomende opening.

Neemt men een blauwe vlam waar in het petroleumbakje, dan is de keuring afgeloopen.

(11) De temperatuur, welke op dat oogenblik door den petroleumthermometer wordt aangegeven, verbeterd met de correctie bij ieder toestel opgegeven, is het ontvlammingspunt van het onderzochte monster.

(12) Na zorgvuldige reiniging en afkoeling van bakje, deksel en thermometer wordt de proef nog eenmaal herhaald met petroleum uit dezelfde monsterflesch en de gemiddelde uitkomst als ontvlammingstemperatuur aangenomen.

(13) Wanneer de uitkomst dicht bij 73 of bij 150° Fahrenheit ligt, wordt de proef voor een derde maal herhaald en het gemiddelde der drie uitkomsten als de ontvlammingstemperatuur aangenomen.

(14) Blijkt bij de eerste waarneming, dat de ontvlammingstemperatuur van het te onderzoeken monster 100° Fahrenheit of hooger is, dan behoeft de petroleum niet te worden afgekoeld en kan ook het waterbad boven 130° Fahrenheit worden verwarmd.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Fd. Steenkolen.

Fd. III. I. Maatregelen tegen het gevaar van zelfontbranding van steenkolen, welke in de open lucht zonder bedekking zijn opgestapeld. (Sb. 1866 no. 71, 1882 no. 263).

1°. wanneer steenkolen in de open lucht zonder bedekking worden opgestapeld, moet zulks bij voorkeur, indien de localiteit het toelaat, geschieden langs stranden, rivieren of kanalen, en op plaatsen van andere gebouwen verwijderd;
2°. in geen geval mag de afstand der plaats van opstapeling tot de naastbij gelegene gebouwen minder bedragen dan een honderd Nederlandsche ellen (1);
3°. de stapels mogen niet hooger dan vier meters, niet breeder dan twaalf en niet langer dan een honderd Nederlandsche ellen (1) zijn;
4°. elke stapel moet omringd zijn door een weg, die ten minste drie Nederlandsche ellen (1) breed is;
5°. op de overtreding dezer voorschriften zijn toepasselijk de strafbepalingen, vermeld in art. 11 en 12 der bepalingen omtrent de plaatsing en inrichting van steenkolenloodsen in Nederlandsch-Indië. Sb. 1857 No 29.

Fd. III. II. Bepalingen omtrent de plaatsing en inrichting van steenkolenloodsen in Nederlandsch-Indië. (1) (Sb. 1857 no. 29, 1882 no. 263, 1894 no. 238).

A. Plaatsing der loodsen.

1°. daar, waar de localiteit zulks toelaat, worden de steenkolenloodsen opgericht op plaatsen van andere gebouwen verwijderd bij voorkeur langs stranden, rivieren of kanalen;
2°. in geen geval mag de afstand der loodsen tot de naastbij gelegene gebouwen minder bedragen dan 100 Nederlandsche el, indien de loodsen zijn gedekt met atappen, alang-alang, of eenig ander spoedig ontbrandbaar materiaal, 25 Nederlandsche el, indien zij gedekt zijn met houten sirappen; 20 Nederlandsche el, indien zij met pannen gedekt en van houten zijwanden omringd zijn; en 15 Nederlandsche el, indien de loodsen met pannen gedekt en steenen muren omwand zijn;
3°. de onderlinge afstand der loodsen mag niet minder bedragen dan 15 Nederlandsche el, indien de dakbedekking

(1) Voor „Nederlandsche ellen" lees meters. (Red.).

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

bestaat it atappen, alang-alang of eenig ander licht brandbaar materiaal; 10 Nederlandsche el, indien sirappen tot dekking gebezigd worden; en 5 Nederlandsche el, indien de loodsen met pannen zijn gedekt;

4°. tusschen de loodsen moet een weg worden aangelegd en onderhouden;

I Inrichting der loodsen.

5°. de steenkolen mogen in de loodsen niet hooger dan 4 meters gestapeld worden, en niet tegen de zijwanden drukken; mitsdien de hoopen geheel vrij in de loods op zoodanigen afstand van de wanden worden gestapeld, dat een rondgaande gang van minstens 1 el breedte binnen de loods rondom den kolenhoop behouden blijve, ten einde van allejjden den vrijen toegang tot de kolen te behouden en de toevoer van versche lucht te bevorderen.

De kolenhoop behoeft echter niet de natuurlijke helling van gestorte kolen te bezitten, maar kan naar verkiezing stijl worden gemaakt door de grootere stukken steenkolen de buitenhellingen op te stapelen en de kleinere in het lichaam van den hoop te storten, mits slechts worde gezorgd dat de afstorting der helling genoegzaam worde bereikt;

6°. de zijwanden der loodsen, hoedanig ook samengesteld, moeten glad bewerkt of van een groot aantal luchtgaten of tralie voorzien zijn;

7°. de daken moeten den kolenhoop behoorlijk tegen den regen beschermen om te beletten dat er water dringe in het lichaam der kolenhoopen, waardoor zoo licht inwendige broeiing of brand kan ontstaan.

Ook moeten de daken zoodanig overstek hebben over de zijwanden, dat de inslag van regen door de openingen der wanden belet worde, doch de hoogte van het laagste gedeelte van het overstekende dak of afdak mag niet lager wezen dan 2 Nederlandsche el boven den grond;

8°. de vloeren moeten niet alleen boven de hoogste waterstanden minstens 0,30 Nederlandsche el boven den beganen grond rondom de loods verheven zijn, maar tevens eene toenadte of verheffing naar het midden der breedte van minstens 4 Nederlandsche duim per Nederlandsche el bekomen;

9°. alleen stijlen of pilaren mogen door den kolenhoop omsloten worden. Alle andere horizontale of dwars-verbindingen, als korbeelen en dergelijke, moeten zoo hoog zijn aangebracht, dat zij geheel vrij boven den kolenhoop zijn;

10°. de breedte der kolenhoopen in de kolenloodsen mag niet meer bedragen dan 10, de lengte niet meer dan 100 meter.

Worden in breede loodsen twee kolenhopen naast elkan-

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

der opgestapeld, zoo zal tusschen die hoopen eene geheel vrije ruimte van minstens 1 meter breedte worden opengelaten;

C. Strafbepalingen.

11°. alle overtreding der voormelde bepalingen wordt gestraft met eene geldboete, honderd gulden niet te boven gaande, en met bevel om binnen den tijd van acht dagen, of zooveel eerder als wordt noodig geoordeeld, aan de bestaande voorschriften te voldoen;

12°. bij niet nakoming van het bevel, vermeld bij het slot van art. 11, kan worden opgelegd eene boete, duizend gulden niet te boven gaande, terwijl alsdan door het plaatselijke bestuur de noodige voorziening wordt genomen, ten koste der eigenaren van de in strijd met voormelde bepalingen opgeborgen steenkolen.

Fd. I, II. III.

De ordonnantiën in Sb. 1857 N° 29 en 1866 N° 71 zijn niet van toepassing op de steenkolenloodsen en depôts, welke te Tandjong-Priok door particulieren worden opgericht. (Sb. 1884 N° 222).

IV. (*a*) Bb. 508.

Machtiging wordt verleend om op plaatsen, waar onder eene Nederlandsch-Indische autoriteit, steenkolendepôts aanwezig en geene steenkolen in den handel verkrijgbaar zijn, van die brandstof, zonder de belangen van den dienst te schaden, kan worden verstrekt aan oorlogsschepen van bevriende vreemde natiën, tegen een behoorlijk geteekend recu .... enz. ....

(*b*) Bb. 667. Ten vervolge van ..... te bepalen dat de schepen welke voortaan de voor den stoomvaartdienst in Indië benoodigde steenkolen op plaatsen, alwaar dezelve gelost moeten worden, zullen lossen, en welke bij gebrek aan geschikte lading te dier plaatsen, naar andere havens moeten verzeilen, voor rekening van den Lande van ballast zullen worden voorzien, en zulks tegen betaling van *f* 2 (twee gulden) de kojan.

(*c*) Bb. 5106 regelt de vaststelling van den prijs der in de depôts der Marine aanwezige steenkolen en van aan oorlogsschepen van bevriende mogendheden verstrekte kolen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

V. Voorschriften tot regeling van het beheer over- en van de standplaatsen, en voorziening van de steenkolendépôts voor de marine in Nederlandsch-Indië. (Gouvernements besluit dd°. 7 Februari 1905 n°. 14, opgenomen in Bb. 6172).

Artikel 1. Marine-steenkolendepôts zijn binnen Nederlandsch-Indië gevestigd op de plaatsen, vermeld op den hieraan gehechten staat.

De Commandant der Zeemacht is bevoegd tot het aanwijzen van landsdienaren voor het rekenplichtig beheer der depôts, met dien verstande dat bij aanwijzing van ambtenaren, onder andere Departementen ressorteerende, vooraf overeenstemming met den betrokken Departementschef zal moeten zijn verkregen.

Artikel 2. Waar en wanneer zulks noodig zal blijken, is de Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine in Nederlandsch-Indië bevoegd, om met inachtneming der bepalingen, vervat in Sb. 1866 N° 71, zooals
Fd. I. die zijn gewijzigd bij Sb. 1882 N° 263, ten behoeve van één of meer reizen van stoomschepen van H. M°. of Gouvernements-Marine, op plaatsen waar geen depôts gevestigd zijn, steenkolen te doen deponeeren, die in verantwoording worden gevoerd bij een der naastbij gelegen permanente depôts.

De regeling van het toezicht op die gedeponeerde steenkolen is opgedragen aan het betrokken Hoofd van gewestelijk bestuur, die daarop de goedkeuring vraagt van den Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine in Nederlandsch-Indië.

Blijkt het, dat die tijdelijke deponeering langer zal moeten duren dan aanvankelijk in de bedoeling lag, waardoor maatregelen moeten worden genomen voor eene betere conservatie der gedeponeerde brandstof, dan wordt der Regeering een voorstel gedaan tot oprichting van een tijdelijk- of hulpdepôt ter plaatse.

Artikel 3. Het toezicht op de marine-steenkolendepôts in hun gewest is opgedragen aan de Hoofden van gewestelijk of plaatselijk bestuur.

Dat toezicht wordt op het depôt te Soerabaja door den Directeur van het Marine-Etablissement aldaar uitgeoefend.

Artikel 4. De aanvulling der depôts heeft plaats naar gelang der te verwachten behoeften en voor zooveel mogelijk in het voor den overvoer geschikte jaargetijde.

De voorziening in de behoefte aan steenkolen en andere brandstoffen tot aanvulling van de depôts, zoomede de wijze van aanvulling der depôts, wordt geregeld door den Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Men dient te zorgen, dat de wand van het bakje boven het niveau volstrekt niet bevochtigd wordt.

Gasblaasjes aan de oppervlakte worden met een versch verkoold luciferstokje verwijderd.

(8) Het bakje G wordt, nadat tevoren het deksel met afgesloten openingen daarop is geplaatst, zonder te schudden, in het toestel teruggebracht.

De thermometer in het deksel moet zóó zijn aangebracht, dat de kwikbol even in de vlocistof is gedompeld, en die stand mag niet worden gewijzigd.

Het bakje moet zóó geplaatst zijn, dat de schaal van den thermometer naar den waarnemer toe is gekeerd.

(9) Het lampje L wordt nu aangestoken, en het vlammetje even groot gemaakt als de witte parel, welke zich op het deksel bevindt.

Door draaiing van den knop wordt het drijfwerk in het trommeltje T opgewonden.

(10) Wanneer de thermometer in het petroleumbakje ongeveer 64° Fahrenheit aanwijst, drukt men op den hefboom *h*; het schuifstuk beschrijft dan eene schommeling, waarbij de openingen vrij komen en het vlammetje in de opening wordt gebracht.

Men let zorgvuldig op de aanwijzing van den thermometer, en laat bij iederen graad rijzing het vlammetje werken in de door de schommeling vrijkomende opening.

Neemt men een blauwe vlam waar in het petroleumbakje, dan is de keuring afgeloopen.

(11) De temperatuur, welke op dat oogenblik door den petroleumthermometer wordt aangegeven, verbeterd met de correctie bij ieder toestel opgegeven, is het ontvlammingspunt van het onderzochte monster.

(12) Na zorgvuldige reiniging en afkoeling van bakje, deksel en thermometer wordt de proef nog eenmaal herhaald met petroleum uit dezelfde monsterflesch en de gemiddelde uitkomst als ontvlammingstemperatuur aangenomen.

(13) Wanneer de uitkomst dicht bij 73 of bij 150° Fahrenheit ligt, wordt de proef voor een derde maal herhaald en het gemiddelde der drie uitkomsten als de ontvlammingstemperatuur aangenomen.

(14) Blijkt bij de eerste waarneming, dat de ontvlammingstemperatuur van het te onderzoeken monster 100° Fahrenheit of hooger is, dan behoeft de petroleum niet te worden afgekoeld en kan ook het waterbad boven 130° Fahrenheit worden verwarmd.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

der opgestapeld, zoo zal tusschen die hoopen eene geheel vrije ruimte van minstens 1 meter breedte worden opengelaten;

C. Strafbepalingen.

11°. alle overtreding der voormelde bepalingen wordt gestraft met eene geldboete, honderd gulden niet te boven gaande, en met bevel om binnen den tijd van acht dagen, of zooveel eerder als wordt noodig geoordeeld, aan de bestaande voorschriften te voldoen;

12°. bij niet nakoming van het bevel, vermeld bij het slot van art. 11, kan worden opgelegd eene boete, duizend gulden niet te boven gaande, terwijl alsdan door het plaatselijke bestuur de noodige voorziening wordt genomen, ten koste der eigenaren van de in strijd met voormelde bepalingen opgeborgen steenkolen.

Fd. I, II. III.

De ordonnantiën in Sb. 1857 N° 29 en 1866 N° 71 zijn niet van toepassing op de steenkolenloodsen en depôts, welke te Tandjong-Priok door particulieren worden opgericht. (Sb. 1884 N° 222).

IV. (*a*) Bb. 508.

Machtiging wordt verleend om op plaatsen, waar onder eene Nederlandsch-Indische autoriteit, steenkolendepôts aanwezig en geene steenkolen in den handel verkrijgbaar zijn, van die brandstof, zonder de belangen van den dienst te schaden, kan worden verstrekt aan oorlogsschepen van bevriende vreemde natiën, tegen een behoorlijk geteekend recu .... enz. ....

(*b*) Bb. 667. Ten vervolge van ..... te bepalen dat de schepen welke voortaan de voor den stoomvaartdienst in Indië benoodigde steenkolen op plaatsen, alwaar dezelve gelost moeten worden, zullen lossen, en welke bij gebrek aan geschikte lading te dier plaatsen, naar andere havens moeten verzeilen, voor rekening van den Lande van ballast zullen worden voorzien, en zulks tegen betaling van *f* 2 (twee gulden) de kojan.

(*c*) Bb. 5106 regelt de vaststelling van den prijs der in de depôts der Marine aanwezige steenkolen en van aan oorlogsschepen van bevriende mogendheden verstrekte kolen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

V. Voorschriften tot regeling van het beheer over- en van de standplaatsen, en voorziening van de steenkolendépôts voor de marine in Nederlandsch-Indië. (Gouvernements besluit dd°. 7 Februari 1905 n°. 14, opgenomen in Bb. 6172).

Artikel 1. Marine-steenkolendepôts zijn binnen Nederlandsch-Indië gevestigd op de plaatsen, vermeld op den hieraan gehechten staat.

De Commandant der Zeemacht is bevoegd tot het aanwijzen van landsdienaren voor het rekenplichtig beheer der depôts, met dien verstande dat bij aanwijzing van ambtenaren, onder andere Departementen ressorteerende, vooraf overeenstemming met den betrokken Departementschef zal moeten zijn verkregen.

Artikel 2. Waar en wanneer zulks noodig zal blijken, is de Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine in Nederlandsch-Indië bevoegd, om met inachtneming der bepalingen, vervat in Sb. 1866 N° 71, zooals Fd. I. die zijn gewijzigd bij Sb. 1882 N° 263, ten behoeve van één of meer reizen van stoomschepen van H. M^s^. of Gouvernements-Marine, op plaatsen waar geen depôts gevestigd zijn, steenkolen te doen deponeeren, die in verantwoording worden gevoerd bij een der naastbij gelegen permanente depôts.

De regeling van het toezicht op die gedeponeerde steenkolen is opgedragen aan het betrokken Hoofd van gewestelijk bestuur, die daarop de goedkeuring vraagt van den Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine in Nederlandsch-Indië.

Blijkt het, dat die tijdelijke deponeering langer zal moeten duren dan aanvankelijk in de bedoeling lag, waardoor maatregelen moeten worden genomen voor eene betere conservatie der gedeponeerde brandstof, dan wordt der Regeering een voorstel gedaan tot oprichting van een tijdelijk- of hulpdepôt ter plaatse.

Artikel 3. Het toezicht op de marine-steenkolendepôts in hun gewest is opgedragen aan de Hoofden van gewestelijk of plaatselijk bestuur.

Dat toezicht wordt op het depôt te Soerabaja door den Directeur van het Marine-Etablissement aldaar uitgeoefend.

Artikel 4. De aanvulling der depôts heeft plaats naar gelang der te verwachten behoeften en voor zooveel mogelijk in het voor den overvoer geschikte jaargetijde.

De voorziening in de behoefte aan steenkolen en andere brandstoffen tot aanvulling van de depôts, zoomede de wijze van aanvulling der depôts, wordt geregeld door den Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

STAAT aantoonende de standplaatsen der Marine-steenkolendepôts binnen Nederlandsch-Indië zoomede de rekenplichtige beheerders daarvan.

Waar de depôts gevestigd zijn.		Capaciteit tot berging in Ned. tonnen.	Aan wien het rekenplichtig beheer is opgedragen.
GEWEST.	PLAATS.		
Batavia.....	Tandjong-Priok.	18500*a*	Den havenmeester te Batavia.
Soerabaja.....	Soerabaja.....	30000*a*	Den Marine-Magazijnm. te Soerabaja.
Besoeki.....	Banjoewangi...	250*b*	Den havenmeester te Banjoewangi.
Sumatra's W.k. (Tapanoeli)....	Siboga (Poe. Pontan Ketjil).....	450*b*	Den ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Siboga.
Sumatra's O.k..	Laboean Deli(a/d Belawan rivier).	300*b*	Den havenmeester te Belawan-Deli.
Riouw en Onderhoorigheden...	Poeloe Bajan (Tandjong-Pinang).....	325*b*	Den havenmeester te Tandjong Pinang.
Banka en Onderhoorigheden...	Muntok.....	800*b*	Den havenmeester te Muntok.
Z. en O. afd. van Borneo.....	Bandjermasin..	1200*b*	Den zoutverkooppakhuismeester te Bandjermasin.
Celebes en Onderhoorigheden.	Macassar.....	5000*a*	Den Algemeenen pakhuismeester te Macassar.
Timor.....	Hansisi (eiland Semau).....	700*b*	Den e. a. Waterstaats-ambtenaar te Koepang.
Ternate.....	Ternate.....	900*b*	Den Algemeenen pakhuismeester te Ternate.
Menado.....	Kema.....	1000*b*	Den Inlandschen opziener bij het depôt.
	Posso (Tominibocht).....	100*b*	Den ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen.
Amboina.....	Wainitoe (Amboina).....	4000*a*	Den ontvanger der in en uitvoerrechten en accijnzen.
	Tepa (Babber)..	70*b*	Den besturend ambtenaar.

a. Bij eene opschuringshoogte van hoogstens 4 M.
b. » » » » » 2 M.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Waar de depôts gevestigd zijn.		Capaciteit tot berging in Ned. tonnen.	Aan wien het rekenplichtig beheer is opgedragen.
GEWEST.	PLAATS.		
Ternate (Hulpdepôt).....	Doreh (Nieuw-Guinea),.....	350*b*	Den controleur der afdeeling.
	Fak Fak (Nieuw-Guinea).....	150*b*	Den conteoleur of aspirant-controleur toegevoegd aan den bestuurder der afdeeling.
Zuid Nieuw-Guinea.....	Merauké.....	500*b*	Den controleur van het Binnenl. Bestuur.

VII. Voor het rekenplichtig beheer van steenkolendepôts zijn de Landsdienaren, die ingevolge art. I der bij het besluit van 7 Februari 1905 nº. 14 (Bijblad nº. 6172) vastgestelde voorschriften door den Commt. der Zeemacht zijn of worden aangewezen, ter zake van dat beheer niet tot borgstelling verplicht. (Sb. 1905 nº. 406).

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

F°. Koperen duiten.

I. Verbod voor schepen om de Nederlandsch-Indische havens of reeden aan te doen, bijaldien zij koperen duiten of plaatjes, waarvan de invoer verboden is, aan boord hebben. (Sb. 1835 n°. 45).

F°. III, (*b*). Te bepalen, dat voortaan geen schip of vaartuig koperen duiten, die niet van Nederlandschen muntslag zijn of de bepaalde zwaarte niet hebben, dan wel andere soorten van duiten, muntspeciën of ongestempelde plaatjes, waarvan de invoer is verboden, aan boord hebbende, eene der Nederlandsch-Indische havens of reeden zal mogen aandoen, anders dan ingeval van wettig bewezen nooddrang of zeeschade; op straffe, dat zoodanige duiten, muntspeciën of plaatjes bij ontdekking zullen worden aangehaald en verbeurd verklaard, om het even van wat stempel de duiten of muntstukken voorzien zijn; alsmede of al dan niet pogingen tot ontscheping of invoer in het werk zijn gesteld geworden; en dat voorts de gezagvoerder van zoodanig schip of vaartuig bovendien zal vervallen in eene viervoudige boete van de aangehaalde waarde, voor welke boete het schip zelve executabel zal wezen.

Wordende voorts nog tot opheffing van alle onzekerheid verklaard, dat deze poenaliteiten almede zullen worden toegepast, wanneer het schip of vaartuig eene der havens van Nederlandsch-Indië aandoet, onder voorwendsel van nooddrang of zeeschade, en deze niet ten genoege van den rechter bewezen wordt.

II. Bepalingen omtrent den invoer van koperen duiten. (Sb. 1845 n°. 1).

F°. III, (*b*). De invoer van duiten in Nederlandsch-Indië zal alleen dan mogen geschieden wanneer zij vergezeld gaan van
F°. III, (*a*). het certificaat voorgeschreven bij Sb. 1827 N° 82 èn dat alle koperen munt, vanwaar ook aangebracht, zonder van zoodanig certificaat voorzien te zijn, zal worden afgewezen behoudens de verdere toepassing der bepalingen, wanneer daarvoor termen bestaan.

F°. IV. Zullende echter kunnen worden toegelaten het invoeren van zoodanige geringe sommen, als welke noodig mochten wezen voor inkoop van mond- en andere behoeften ten gebruike aan boord voor elken bodem respectievelijk, mits de in te voeren duiten van Nederlandschen muntslag zijn, de bepaalde zwaarte hebben en alle blijken van echtheid dragen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

III. (*a*).

Bepaling dat geen invoer van koperen duiten van de eene Nederlandsche bezitting in de andere zal zijn veroorloofd, tenzij onder geleide van een schriftelijk certificaat van den resident ter plaatse van den uitvoer, dat bij den invoer zal worden afgegeven. (Sb. 1827 N° 82).

(*b*) Het is de bedoeling niet den aanvoer van vreemd kopergeld, niet zijnde nagemaakt Nederlandsch-Indische koperen munt, in de vrijhavens als handelswaar te weren. (Sb. 1858 N° 123).

IV. Maatregelen om aan den omloop van duiten op Java en Madoera een einde te maken.

Bij Sb. 1899 N° 229 zijn maatregelen verordend om een einde te maken aan de circulatie van duiten op Java en Madoera, welke aldaar in strijd met art. 3 van de Wet van 20 April 1855 (Sb. N° 42) in omloop waren.

Art. 15 Sb. 1854 N° 62 werd daarbij ingetrokken en nieuwe verbodsbepalingen in het leven geroepen betreffende den invoer op Java en Madoera van Nederlandsch-Indische of vreemde al of niet wettige koperen en bronzen muntspeciën.

Sedert 17 Maart 1900 zijn op geheel Java en Madoera de duiten buiten omloop gesteld.

De strafbepalingen op het vervaardigen van duiten (Sb. 1899 N° 191) zoomede de in Sb. 1899 n°s. 255 en 257 opgenomen strafbepalingen tegen overtreding van eenige bepalingen der duitenwet (Sb. 1899 N° 229) zijn gewijzigd bij Sb. 1902 N° 423.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

F'. Opium.

I. (a) Voorschriften omtrent het opslaan van opium in entrepôt en omtrent den aanvoer van dat artikel op Java en Madoera en in het Gouvernement Sumatra's Westkust. (Sb. 1879 nº. 224, 1883 nº. 171).

Artikel 1. Het opslaan van opium in entrepôt op Java en Madoera en in het gouvernement Sumatra's Westkust, anders dan voor rekening of ten behoeve van het gouvernement van Nederlandsch-Indië, wordt niet toegelaten dan in de gevallen en onder de voorschriften, bij de volgende artikelen gesteld.

Artikel 2. Aan vaartuigen, die opium aan boord hebben, is het verboden zich te bevinden binnen den afstand van drie
F'. III. Engelsche zeemijlen * van de kusten van Java, Madoera, het gouvernement Sumatra's Westkust en de daaronder behoorende eilanden.

Op Europeesche wijze getuigde vaartuigen van meer dan vijftig ton van anderhalven kubieken meter zijn van dat verbod uitgezonderd, doch mogen binnen den afstand van drie Engelsche zeemijlen van de genoemde kusten ten handel noch ten anker komen dan op de reeden van Batavia, Semarang, Soerabaja en Padang.

De resident van Cheribon is bevoegd te vergunnen, dat de in het vorig lid bedoelde vaartuigen ten handel en ten anker komen op de reede van de hoofdplaats van zijn gewest.

Artikel 3. De verbodsbepalingen van het vorig artikel zijn niet toepasselijk op vaartuigen, aan boord waarvan zich geen ander opium bevindt dan dat, welk ten behoeve en voor rekening van het gouvernement of, op den voet der daaromtrent bestaande bepalingen, ten behoeve van particuliere apothekers wordt aangevoerd, en dat, welk afkomstig is hetzij rechtstreeks uit 's lands pakhuizen, hetzij van den pachter van het gebied, waarin zoowel de plaats van herkomst als die van bestemming van het vaartuig gelegen is.

De bepaling van het eerste lid van het vorig artikel en het verbod om ten anker te komen zijn mede niet toepasselijk in Straat Sunda en in Straat Bali, en gelden niet in gevallen van zeeramp of nood, ter beoordeeling van het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur.

Artikel 4. De gezagvoerder, die met zijn vaartuig eene plaats binnen de in art. 1 genoemde gedeelten van Nederlandsch-Indië aandoet, is verplicht van het aan boord van zijn vaartuig aanwezige opium, onverschillig of dat tot de lading behoort dan wel het eigendom is der passagiers of

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

opvarenden, melding te maken in den praaibrief of — indien ter plaatse van aankomst geen havenmeester gevestigd is — onverwijld na aankomst bij de hoogste plaatselijke autoriteit aangifte te doen.

Artikel 5. Het opium, dat niet ten behoeve en voor rekening van het Gouvernement of, op den voet der daaromtrent bestaande voorschriften, van particuliere apothekers wordt aangevoerd, of niet afkomstig is van den pachter ter plaatse van aankomst of uit 's lands pakhuizen, wordt in de bij het 2e lid van art. 3 bedoelde gevallen, zoodra mogelijk en, in andere gevallen, binnen 24 uren na aankomst van het vaartuig, onder bewaking van daartoe door het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur aan te wijzen ambtenaren, aan wal gebracht en in een publiek entrepôt of andere wel verzekerde bergplaats opgeslagen.

Het is verboden de emballage te openen of het opium te verpakken.

Het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur kan in overleg met den pachter of diens zaakgelastigde afwijkingen toestaan van de bepalingen van dit artikel.

Hij stelt, indien hij vergunning verleent tot het aan boord blijven van het opium, het vaartuig onder bewaking van daartoe door hem aan te wijzen ambtenaren.

Artikel 6. Het opium, dat krachtens het vorig artikel in eene bergplaats is opgeslagen, wordt weder geladen in het vaartuig, waarmede zij is aangevoerd.

Het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur kan om bijzondere redenen vergunnen, dat het opium in een ander vaartuig wordt geladen.

Het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur bepaalt het tijdstip der inlading in dier voege, dat het vertrek van het vaartuig niet wordt vertraagd.

Het opium wordt aan boord zoodanig geborgen, dat men zich gemakkelijk van zijn aanwezigheid overtuigen kan.

Artikel 7. Het opium moet met het vaartuig, aan boord waarvan het blijft, krachtens de in het laatste lid van art. 5 bedoelde vergunning of waarin het krachtens art. 6 is ingeladen, binnen een door het Hoofd van gewestelijk bestuur te bepalen termijn, worden uitgevoerd.

Het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur kan het opium aan boord doen bewaken tot het vaartuig vertrekt of tot een ander door hem te bepalen tijdstip. De pachter kan het gedurende die tijdsruimte mede onder bewaking stellen.

Artikel 8. De kosten van de lossing, van het vervoer naar de bergplaatsen en van daar naar boord, en van de inlading komen voor rekening van den gezagvoerder.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Pakhuishuur of andere dergelijke vergoeding is niet verschuldigd.

Indien de emballage van het opium naar het oordeel van het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur te wenschen overlaat, wordt die voor rekening van den gezagvoerder hersteld of vervangen.

Dezen worden voor de bewaking waakloonen in rekening gebracht tot een door bedoeld hoofd vast te stellen bedrag.

Artikel 9. Overtreding van de verbodsbepalingen bij art. 2 wordt gelijkgesteld met en gestraft als verboden invoer van opium.

Overtreding van de bepaling van art. 4, van het 2e lid van art. 5 en van het 1e lid van art. 7, wordt gestraft met eene geldboete van *f* 1000 tot *f* 10.000 en verbeurte van het opium, wiens aanwezigheid de overtreding deed begaan of dat niet binnen den voorgeschreven termijn verzonden is.

De boete is verhaalbaar op het vaartuig, aan boord waarvan het opium zich bevindt.

Artikel 10. De waarde van het aangehaalde en verbeurdverklaarde opium en de boeten, verbeurd en voldaan ter zake van overtreding der in deze ordonnantie voorkomende bepalingen, worden verdeeld op de wijze, als in het reglement voor de opiumpacht op Java en Madoera en in het Gouvernement Sumatra's Westkust is voorgeschreven (1).

(*b*) Voorschriften omtrent den aanvoer van opium in de Residentie Zuider- en Ooster-Afdeeling van Borneo (Sb. 1878 nº. 269, 1903 nº. 114).

Artikel 1. Vaartuigen, aan boord, waarvan zich opium bevindt, mogen in de residentie Zuider en Oosterafdeeling van Borneo niet ten handel komen langs de stranden of voor de mondingen der rivieren.

Zoodanige vaartuigen mogen aldaar mede niet ten anker komen dan op een afstand van meer dan drie engelsche zeemijlen van den wal of van den riviermond.

Alleen aan vaartuigen, die van eene plaats, gelegen buiten genoemd gewest, een reis doen naar eene andere zoodanige plaats, is het vrijgelaten, al is er opium aan boord, op die reis ten handel te komen te Bandjermasin en daartoe op

---

(1) aan den aanbrenger of de aanbrengers..... 3/7
aan den aanhaler of de aanhalers..... 2/7
aan allen, die tot het ontdekken van de overtreding en het doen der aanhaling hebben medegewerkt..... 1/7

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

de Barito-rivier en voor den mond daarvan ten anker te komen, zoomede ten handel en ten anker te komen op de reeden van Kotta Baroe, Tanah Grogot (Pasir), Balik Papan, Moeara Djawa en Samarinda.

Artikel 2. Gelijkluidend met art. 3 F I (*a*) met uitzondering van het daarin voorkomende omtrent Straat Sunda en Straat Bali.

Artikel 3. De gezagvoerder, die met zijn vaartuig uit zee komende, eenige plaats binnen de residentie Zuider en Oosterafdeeling van Borneo aandoet, is verplicht van de aan boord van zijn vaartuig aanwezige opium, onverschillig of die tot de lading behaart, dan wel het eigendom is der passagiers of opvarenden, melding te maken in den praaibrief of — indien ter plaatse van aankomst geen havenmeester gevestigd is — onverwijld na aankomst bij de hoogste plaatselijk autoriteit aangifte te doen.

Artikelen 4 t/m **7** in hoofdzaak gelijkluidend met art. **5** t/m **8** van F I (*a*).

Artikel 8. Overtreding van de bepalingen in de artt. 1 en 3 van het 2e lid van art. 4 en van het 1e lid van art. 6 wordt gestraft met eene geldboete van *f* 1000 (een duizend gulden) tot *f* 10000 (tien duizend gulden) en verbeurte der opium, wier aanwezigheid de overtreding deed begaan of die niet binnen den voorgeschreven termijn verzonden is. De boete is verhaalbaar op het vaartuig, aan boord waarvan die opium zich bevindt.

Artikel 9. Deze ordonnantie treedt in werking op 1 Januari 1879.

II. Opiumregie (Sb. 1898 no. 77).

Onder den naam van Opiumregie is het beheer van het Opiummonopolie door het Gouvernement in handen genomen en ingevoerd in de residentiën Pasoeroean, Besoeki, Madoera en in de afdeeling Lombok, wat de laatste betreft alleen ter hoofdplaats Ampenan en te Laboean Hadji en de door den Gouverneur-Generaal aangewezen of aan te wijzen nederzettingen van vreemdelingen in die afdeeling. Aan het regiegebied zijn toegevoegd: de residentie Soerabaja (Sb. 1898 N° 255), de residentiën Madioen en Kediri (Sb. 1900 N° 204*a*), de residentiën Rembang en Semarang (Sb. 1901 N° 229), de residentie Batavia

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

(Sb. 1902 Nº 265, 267 en 1903 Nº 320), de residentiën Soerakarta en Djokjakarta (Sb. 1902 Nº 358), terwijl met de invoering der regie met ingang van 1 Januari 1904 in de residentiën Cheribon, Pekalongan, Banjoemas en Kedoe (Sb. 1903 Nº 272) het pachtstelsel voor geheel Java en Madoera is opgeheven.

Wat de bezittingen buiten Java en Madoera betreft, heeft de invoering der regie alsnog plaats gehad op 1 October 1902 in de residentie Lampongsche Districten (Sb. 1902 Nº 265), 1 April 1905 in het gouvernement Sumatra's Westkust en eenige gedeelten der residentie Ternate en Onderhoorigheden, op 1 Augustus d.a.v. in de residentie Benkoelen (Sb. 1905 Nº 187), op 1 April 1906 in de residenties Banka en Onderhoorigheden en Palembang (Djambi) (Sb. 1906 Nº 89).

De bepalingen voor de opiumregie op Java en Madoera zijn te vinden in Sb. 1898 Nº 277, 1901 Nº 62, 1902 nos. 174 en 266 voor Lombok zijn van kracht Sb. 1897 Nº 17, 1902 nos. 174 en 383.

Fl. I, art. 2.

III. Sb. 1883 no. 171.

I. Voor zooveel betreft vaartuigen, in Nederlandsch-Indië te huis behoorende, is de in art. 2 der ordonnantie van 11 Juli 1879, Sb. Nº 224, vastgestelde afstand niet drie maar zes Engelsche zeemijlen.

IV. Nadere bepalingen tot handhaving der verbodsbepalingen betreffende invoer, uitvoer en vervoer over zee. (Sb. 1882 no. 115, 1884 no. 42, 1898 no. 77).

Artikel 1. Tot het opsporen van overtredingen van verbodsbepalingen betreffende invoer, uitvoer en vervoer over zee zijn mede bevoegd de commandanten van Z. M. schepen van oorlog, de gezaghebbers van de schepen der Gouvernements Marine en de gezaghebbers van de gewapende en adviesbooten, zoomede de onder hunne bevelen gestelde personen, die daar toe door hen van een opdracht zijn voorzien; en de personen die daartoe een opdracht ontvangen hebben van den Hoofdambtenaar, Chef van den Dienst der Opiumregie.

Artikel 2. Personen, genoemd in art. 1, zijn bevoegd, ter handhaving van de in dat artikel bedoelde bepalingen, schepen en vaartuigen, welker gezagvoerders of opvarenden verdacht worden handelingen in strijd met die bepalingen te plegen of voor te bereiden, te onderzoeken.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Ten aanzien van schepen en vaartuigen, niet in Nederlandsch-Indië te huis behoorende, zal dit echter alleen mogen geschieden op reeden, in havens, in kreeken, op rivieren of binnenwateren of binnen den afstand van drie Engelsche zeemijlen van de kusten.

Fr. V, De art. 2, 3, 4 en 5 van de ordonnantie van 20 Augustus 1865 Sb. N° 84, zijn bij dat onderzoek van toepassing.

Fr. IV, art. 2. Bb. I, art. 19. **V. Bepalingen op het houden van huiszoeking. (Sb. 1865 no. 84, 1874 no. 201, 1876 no. 262, 1887 no. 190, 1900 nos. 136 en 204).**

Artikel 1. De Hoofden van gewestelijk en plaatselijk bestuur, de assistent-resident en de controleurs voor de politie en de Europeesche ambtenaren van het openbaar ministerie, de hoofdschouten, schouten, onderschouten en de opzieners voor de politie, welke daartoe schriftelijk door het Hoofd van gewestelijk bestuur worden aangewezen, zijn, tot ontdekking van overtredingen der wettelijke bepalingen op het stuk van 's lands middelen en pachten, bevoegd ..... de vaartuigen ..... te onderzoeken van hen, die verdacht worden in strijd met die wettelijke bepalingen te handelen.

Voorzoover het onderzoek geschieden moet bij Inlanders of met hen gelijkgestelde personen, zijn daartoe mede bevoegd de Inlandsche ambtenaren van het openbaar ministerie, de districtshoofden of bij wettige verhindering, de op dezen volgende hoofden en de hoofden der vreemde Oosterlingen.

Voor zooveel betreft de bezittingen buiten Java en Madoera zijn, behalve de bij de vorige alinea's bedoelde personen, tot het doen van onderzoek mede bevoegd de personen, welke daartoe schriftelijk door het Hoofd van gewestelijk bestuur worden bevoegd verklaard.

M. V. (a. **Artikel 2.** Bij ontdekking eener overtreding, worden de goederen voor verbeurdverklaring vatbaar, in beslag genomen en onverwijld aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie toegezonden.

Artikel 3. Buiten dringende noodzakelijkheid mag het onderzoek niet plaats hebben vóór zonsopgang of na zonsondergang.

Fr. VI. **Artikel 4.** Bij het proces-verbaal van het onderzoek op te maken, worden de redenen bekend gesteld, die tot het onderzoek hebben geleid.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

Artikel 5. Weigering van toegang tot de in art. 1 genoemde plaatsen of eenig gedeelte ervan, wordt gestraft met eene boete van hoogstens één honderd gulden voor Europeanen of met hen gelijkgestelden, en van hoogstens vijf en twintig gulden voor Inlanders en met hen gelijkgestelden, onverminderd de straffen in geval van feitelijke wederspannigheid bedreigd (1).

VII.

Fr. V. art. 4. Omtrent de wijze waarop het bij art. 4 van Sb. 1865 Nº 84, bedoeld proces-verbaal moet worden opgemaakt zie Bb. 2243.

Omtrent de strikte opvolging van Sb. 1865 Nº 84 zie Bb. 2920 en 6021.

---

(1) De bevoegdheid omschreven in art 1 is mede toegekend aan de Controleurs van B.B. den pembekel voor de politie in de onderafd. West Lombok en de mantri's politie. (Sb. 1898 nº. 278).

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA
PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

